

BUDDHO

Buddhist Teachings, Scriptures, Practices, and Integrations

<https://so13.tci-haijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (Online)

(Peer-Reviewed and Open Access Journal)

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม- มีนาคม พ.ศ. 2567 : Vol. 3 Issue 1 January-March 2024

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

Editor-in-Chief:

พระครูปลัด โชติพัฒน์ อาจารย์สุโภ, ผศ.ดร.

Asst. Prof. Dr. Phrakhrupalat Chotiphat Acharasupho

โทร. +66 646946539

Email: chotipath.the@gmail.com

Email: buddhist.inn.man@gmail.com

บริษัท โนเบล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด

99/642 หมู่ที่ 1 ตำบลศิระชะจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
10540 โทร. +66980502649

NOBLE EDUCATION, Co., Ltd.

99/642 Moo 1, Tambon Sisa Corakhe Noi, Subdistrict Bang Sao Thong
District, Samut Prakan Province, Thailand Post Code: 10540
Tel. +66980502649

Email: buddhist.inn.man@gmail.com

BUDDHO

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (Online)

ยินดีต้อนรับสู่ **พุทธโธ** ซึ่งเป็นวารสารสหวิทยาการ บนพื้นฐานองค์ความรู้เชิงลึกทางพุทธศาสนา เป็นการผสมผสานระหว่างขอบเขตของมนุษยศาสตร์มาบรรจบกับความเชื่อมโยงของสังคมศาสตร์ วารสารของเราทำหน้าที่เป็นแหล่งหลอมรวมแนวคิด การวิจัย แนวทางการนำไปใช้ การปฏิบัติ ในมิติทางสังคมสู่โลกปัจจุบันผ่านคำสอนทางพุทธศาสนา ที่กระตุ้นความคิดและการวิจัยที่ก้าวล้ำในสาขาวิชาที่หลากหลายเหล่านี้

พุทธโธ เป็นแพลตฟอร์มแบบไดนามิกของการวิจัยแบบสหวิทยาการ โดยทำหน้าที่เป็นวารสารทางวิชาการ ที่ให้นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา ได้นำเสนอผลงานที่สำคัญด้วยการบรรจบกันของหลักทฤษฎีทางพุทธศึกษา กัับการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม ศิลปะและมนุษยศาสตร์ วัฒนธรรม ปรัชญา ความเข้าใจทางสังคม ความเฉียบแหลมทางธุรกิจ ความเฉียบแหลมในการจัดการ การศึกษาหลายสาขาเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา และมุมมองทางจิตวิทยา

ข้อมูล

ชื่อวารสาร: พุทธโธ / Buddho

ประเภทสิ่งพิมพ์: วารสารทางวิชาการ

ISSN: 3057-1200 (ออนไลน์)

เจ้าของวารสาร: โครงการวารสารพุทธโธ กองงานพัฒนาวารสารวิชาการทางพระพุทธศาสนา วัดจันทิตตวิหาร กรุงเทพมหานคร

สำนักพิมพ์ : โนเบิล เอ็ดดูเคชั่น

ประเทศ: ประเทศไทย

รหัสหัวเรื่อง: รหัสหัวเรื่อง: พุทธศาสนศึกษา; ศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์; สังคมศาสตร์

ปีที่เริ่มต้น: 2565

ภาษา: อังกฤษ และ ไทย

เว็บไซต์: <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho/index>

ขอบเขตของวารสาร:

พุทธโธเป็นแพลตฟอร์มสหวิทยาการที่นำภูมิปัญญาของพุทธศาสนามาผสมผสานกับความคิดร่วมสมัย พันธกิจของเราคือการเชื่อมโยงระหว่างมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเปิดพื้นที่สำหรับการสำรวจทางปัญญา การวิจัยทางวิชาการ และการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติที่ได้รับแรงบันดาลใจจากหลักธรรมของพุทธศาสนา ที่ Buddho เราสนับสนุนการสนทนาที่สร้างสรรค์ซึ่งก้าวข้ามขอบเขตแบบเดิมๆ วารสารนี้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางสำหรับการค้นคว้าเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงชีวิต โดยผสมผสานการศึกษาด้านพุทธศาสนาเข้ากับปรัชญา การวิเคราะห์ทางวัฒนธรรม จิตวิทยา การศึกษา ธุรกิจ การจัดการ และอื่นๆ เราสำรวจมิติทางสังคมของสังคมสมัยใหม่ผ่านมุมมองของคำสอนของพุทธศาสนา จุดประกายมุมมองใหม่ๆ และส่งเสริมการวิจัยที่ก้าวล้ำทันสมัย

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของวารสาร:

พุทธโธมุ่งหวังที่จะเป็นพื้นที่สำหรับนักวิชาการ นักวิจัย และนักวิชาการในการเผยแพร่ผลงาน แบ่งปันความรู้ และมีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจในหัวข้อต่างๆ ทั่วโลก

วัตถุประสงค์หลักของวารสารคือ:

การส่งเสริมการวิจัยแบบสหวิทยาการ **Bhodho** ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสาขาวิชาการที่แตกต่างกัน ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่นักวิจัยสามารถสำรวจจุดตัดกันของวิชาต่างๆ และสร้างข้อมูลเชิงลึกใหม่ๆ

การเชื่อมโยงการแบ่งแยกทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ:

วารสารนี้มุ่งหวังที่จะอำนวยความสะดวกในการสนทนาและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม ประเพณีทางจิตวิญญาณและศาสนาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุ่งเน้นไปที่พุทธศาสนาศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างพื้นที่ที่สามารถสำรวจและอภิปรายโลกทัศน์ที่หลากหลายได้

การเผยแพร่ความรู้:

พุทธโธ เรายินดีรับบทความเชิงลึกและเชิงวิชาการในหัวข้อต่างๆ ของพระพุทธศาสนา ไม่ว่าคุณจะเป็นนักวิจัย นักปฏิบัติธรรม หรือผู้ที่หลงใหลในพระพุทธศาสนา เราขอเชิญคุณมาแบ่งปันความรู้และมุมมองของคุณกับชุมชนของเรา แพลตฟอร์มของเราเปิดรับการตีความ แนวคิด และการศึกษาเปรียบเทียบที่หลากหลายที่สำรวจประเพณีอันล้ำค่าของพระพุทธศาสนา

ขอบเขตบทความที่รับพิจารณา ต้องมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อดังต่อไปนี้ :

1. พระพุทธศาสนาเถรวาท

- รากฐานมาจากพระไตรปิฎกบาลี ซึ่งเป็นคัมภีร์พระพุทธศาสนายุคแรกๆ
- พระพุทธศาสนาในทุกมุมของโลก เช่นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และศรีลังกา พระพุทธศาสนาในอเมริกา ฝั่งโลกตะวันตก และตะวันออก
- เน้นที่การบรรลุอรหัตต์ ซึ่งเป็นการหลุดพ้นจากสังสารวัฏในที่สุด
- เน้นที่ชีวิตสงฆ์ที่อุทิศเพื่อการสิ้นสุดของการเกิดใหม่ในอนาคต
- พระพุทธศาสนาในประเทศไทย ศรีลังกา เมียนมาร์ ลอส กัมพูชา อินเดีย มาเลเซีย อินโดนีเซีย

2. พระพุทธศาสนาเถรวาท

- รากฐานมาจากอากามา คัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาททั้งหมด
- รวมข้อความ คำสอน และการเปิดเผยใหม่ๆ ไว้ด้วยกัน
- ส่งเสริมให้สรรพสัตว์ทั้งหมดบรรลุพระโพธิญาณ
- สนับสนุนความเมตตากรุณาเป็นหนทางหลักสู่พระนิพพาน
- สำนักคิดเถรวาทยุคแรกๆ ได้แก่ มัตถยมกะ โยคจารย์ และ
- ธรรมชาติของพระพุทธเจ้า (ตถาคตตรรก)
- พระพุทธศาสนาในจีน เกาหลี ญี่ปุ่น เวียดนาม ไต้หวัน มองโกเลีย

3. พุทธศาสนาอื่น ๆ

- วัชรยาน ซึ่งรู้จักกันในชื่อมนตรายาน พุทธศาสนานิกายตันตระ หรือพุทธศาสนานิกายลี้ลับ เช่น (ชาน): สำนักสมาธิในนิกายมหายาน
- ดินแดนบริสุทธิ์: สำนักมหายานที่เน้นการปฏิบัติธรรมในนิกายอมิตาภ
- เราสนับสนุนการค้นคว้า เรียงความ และการไตร่ตรองเกี่ยวกับนิกายเหล่านี้และนิกายอื่นๆ ของพุทธศาสนา หากคุณมีมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์หรือข้อมูลเชิงลึกที่ลึกซึ้งที่จะแบ่งปัน เรายินดีที่จะนำเสนอผลงานของคุณ

***การปฏิเสธบทความ เมื่อบทความของท่านไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาเลย

วิธีการส่งผลงาน

เราขอรับบทความ เรียงความ และบทความที่ค้นคว้ามาอย่างดีซึ่งมีส่วนสนับสนุนความเข้าใจในปรัชญา ประวัติศาสตร์ และการปฏิบัติของพุทธศาสนา ผลงานที่ส่งมาควรเป็นผลงานต้นฉบับ น่าสนใจ และเข้าถึงได้ทั้ง นักวิชาการและผู้อ่านทั่วไปพุทธโอเปิดรับผลงานในสาขาพระพุทธศาสนาและการบูรณาการพระพุทธศาสนากับ

สาขาการศึกษาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ การนำหลักธรรมของพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้หรือมีแนวปฏิบัติหรือแนวปฏิบัติที่ยึดถือหลักธรรม วินัย ศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณี และขนบธรรมเนียม เช่น สาขาต่างๆ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการนำพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้และแนวทางบูรณาการกับสังคมสมัยใหม่ เช่น

แนวทางการส่งผลงาน:

ผู้เขียนที่สนใจส่งผลงานมายังพุทธโธ ควรปฏิบัติตามแนวทางการส่งผลงานเฉพาะของวารสาร รวมถึงการจัดรูปแบบต้นฉบับ รูปแบบการอ้างอิง และกระบวนการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสามารถพบได้บนเว็บไซต์ของวารสาร

ประเภทบทความที่วารสารรับเพื่อการตีพิมพ์:

1. บทความวิจัยต้นฉบับ: บทความเหล่านี้นำเสนอผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ต้นฉบับ โดยทั่วไปจะเป็นไปตามรูปแบบที่มีโครงสร้างซึ่งรวมถึงส่วนต่างๆ เช่น การแนะนำ วิธีการ ผลลัพธ์ และการอภิปราย พวกเขาให้ความรู้ใหม่แก่สาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ

2. บทความทบทวนทางวิชาการ: บทความทบทวนให้ภาพรวมที่ครอบคลุมและการวิเคราะห์งานวิจัยที่มีอยู่ในหัวข้อ สาขาวิชา หรือสาขาวิชาเฉพาะ พวกเขาสังเคราะห์และหารือเกี่ยวกับวรรณกรรมที่มีอยู่เพื่อให้มีมุมมองที่กว้าง

3. กรณีศึกษา: กรณีศึกษาจะอธิบายกรณีเฉพาะหรือตัวอย่างโดยละเอียดเพื่อแสดงปรากฏการณ์ ปัญหา หรือแนวทางเฉพาะ มักใช้ในด้านต่างๆ เช่น จิตวิทยา ธุรกิจ และการศึกษา

4. บทวิจารณ์หนังสือ: บทความเหล่านี้ให้การประเมินเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของวารสาร การวิจารณ์หนังสือช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจว่าหนังสือเล่มใดน่าอ่านหรือไม่

กระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ:

การส่งผลงานทั้งหมดมายังวารสารพุทธโธ ผ่านกระบวนการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิอย่างเข้มงวดร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและความถูกต้องของการวิจัย กองบรรณาธิการของวารสารประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายสาขา เพื่อให้มั่นใจว่ามีการประเมินที่ยุติธรรมและครอบคลุมสำหรับการส่งบทความแต่ละครั้ง

พุทธโธมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวัฒนธรรมทางวิชาการและส่งเสริมความเข้าใจและการทำงานร่วมกันข้ามวัฒนธรรม เราขอเชิญผู้เขียนจากภูมิหลังที่หลากหลายมาสนับสนุนการวิจัยและข้อมูลเชิงลึกลงในวารสารของเรา และเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจของเราในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และการสำรวจโลกทัศน์ โดยเน้นเป็นพิเศษในด้านพุทธศึกษาและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม แนวปฏิบัติในการส่งผลงาน และสำรวจสิ่งตีพิมพ์ก่อนหน้านี้ กรุณาเยี่ยมชมเว็บไซต์วารสารโพธิ์ที่ <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho/index>

ความถี่ในการตีพิมพ์:

กำหนดให้เผยแพร่ปีละ 4 ฉบับ (ทุก 3 เดือน)

ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม

ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน

ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - กันยายน

ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม

การชำระค่าตีพิมพ์:

บทความภาษาไทย 4,000 บาท

บทความภาษาอังกฤษ 6,000 บาท

ชำระเท่าอัตราเงินไทยอัตราแลกเปลี่ยนในวันที่ชำระค่าตีพิมพ์ในกรณีเป็นชาวต่างชาติและชำระเป็นสกุลเงินดอลลาร์เท่านั้น

การชำระค่าตีพิมพ์:

ธนาคารกรุงไทย สาขาสุวินทวงศ์

เลขที่บัญชี: 663-3-04577-8

ชื่อบัญชี: วัดจินติตวิหาร

การชำระเงินจะแจ้งให้ทราบภายหลังการยืนยันจากทีมงานบรรณาธิการเท่านั้น หลังจากผ่านกระบวนการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เมื่อชำระแล้ว ให้ส่งหลักฐานการโอนเงิน (สลิปการโอนเงิน) แนบมาในช่องกระทู้สนทนาในระบบวารสารออนไลน์ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการต่อไป

ชนิดของบทความที่รับตีพิมพ์

บทความวิจัย

บทความเหล่านี้นำเสนอผลลัพธ์ของการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ดั้งเดิม โดยปกติแล้วจะมีรูปแบบที่เป็นโครงสร้างซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ เช่น บทนำ วิธีการ ผลลัพธ์ และการอภิปราย บทความเหล่านี้มีส่วนสนับสนุนความรู้ใหม่ให้กับสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ

โดยกำหนดองค์ประกอบของการเขียนบทความดังนี้

- บทคัดย่อ:** บทคัดย่อควรกระชับและครอบคลุมถึงแนวคิดหรือปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การวิเคราะห์ และผลการวิจัย โดยต้องมีความยาวไม่เกิน 200-300 คำ
คำสำคัญ : ส่วนสำคัญในการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านค้นพบบทความของคุณเมื่อทำการวิจัย 3-5 คำ
- บทนำ:** ส่วนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่ออธิบายภูมิหลังและความสำคัญของปัญหาที่นำไปสู่การวิจัย ควรเน้นย้ำถึงช่องว่างในการวิจัยเพื่อเน้นย้ำถึงความจำเป็นของการศึกษาวิจัย
- การทบทวนวรรณกรรมและกรอบทฤษฎี:** ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทบทวนวรรณกรรมและการวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการกำหนดกรอบทฤษฎีสำหรับการศึกษาวิจัย
- วัตถุประสงค์:** นำเสนอวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย
- วิธีการวิจัย:** อธิบายส่วนประกอบต่างๆ เช่น ประเภทของการวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการเลือก เครื่องมือวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์
- ผลการวิจัย:** การนำเสนอผลการวิจัย จัดแนวทางการนำเสนอผลการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานของการวิจัย
- การอภิปราย:** อภิปรายผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ โดยอ้างอิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนประเด็นและเนื้อหาที่อภิปราย
- บทสรุป:** สรุปผลการวิจัยโดยให้แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการวิจัย
- ข้อเสนอแนะ:** ให้ข้อเสนอแนะหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการศึกษา
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย: เสนอคำแนะนำสำหรับสาธารณชน และเสนอแนวคิดสำหรับการวิจัยในอนาคต

อนาคต

10. **เอกสารอ้างอิง:** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการอ้างอิงภายในบทความและในตอนท้ายเป็นไปตามรูปแบบ APA6 และรักษาความเหมาะสมของภาษา

บทความวิจารณ์ทางวิชาการ

บทความวิจารณ์จะให้ภาพรวมและการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับการวิจัยที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อ สาขา หรือพื้นที่วิชาเฉพาะ บทความเหล่านี้จะสรุปและอภิปรายวรรณกรรมที่มีอยู่เพื่อให้มีมุมมองที่กว้าง โดยกำหนดองค์ประกอบของการเขียนบทความดังนี้

1. **บทคัดย่อ :** ระบุความสำคัญ ผลการศึกษา และความรู้ที่ได้จากการศึกษา โดยให้มีความยาวไม่เกิน 200-300 คำ
คำสำคัญ : ส่วนสำคัญในการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านค้นพบบทความของคุณเมื่อทำการวิจัย 3-5 คำ
2. **บทนำ :** อธิบายความเป็นมาและความสำคัญของประเด็นและแนวคิดที่จะนำเสนอ
3. **เนื้อหา :** ประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
  - 1) นำเสนอรายละเอียดที่สนับสนุนประเด็นและแนวคิดหลัก
  - 2) นำเสนอแนวคิดอย่างชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม
  - 3) เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน เชื่อมโยง และจัดระบบได้อย่างสมบูรณ์
4. **บทสรุป :** สรุปและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นประโยชน์
5. **ข้อเสนอแนะ:** ให้ข้อเสนอแนะหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการศึกษา
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย: เสนอคำแนะนำสำหรับสาธารณชน และเสนอแนวคิดสำหรับการวิจัยในอนาคต
6. **เอกสารอ้างอิง:** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการอ้างอิงภายในบทความและในตอนท้ายเป็นไปตามรูปแบบ APA และรักษาความเหมาะสมของภาษา
7. **ความเหมาะสมของการใช้ภาษาอังกฤษ**

กรณีศึกษา

กรณีศึกษาอธิบายตัวอย่างเฉพาะเจาะจงโดยละเอียดเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ ปัญหา หรือแนวทางเฉพาะ มักใช้ในหลากหลายสาขา เช่น จิตวิทยา ศาสนา ธุรกิจ และการศึกษา

โดยกำหนดองค์ประกอบของการเขียนบทความดังนี้

1. **บทคัดย่อ:** สรุปกรณีศึกษาทั้งหมดโดยย่อ อาจเขียนเป็นเรื่องเล่า (เล่าแบบเรื่องสั้น) หรือแบบมีโครงสร้าง (มีหัวข้อย่อย) บทคัดย่อแบบมีโครงสร้างจะดีที่สุดเพื่อความชัดเจนและสอดคล้องกัน โดยมีความยาวไม่เกิน 200-300 คำ

คำสำคัญ: ส่วนสำคัญในการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านค้นพบบทความของคุณเมื่อทำการวิจัย 3-5 คำ

2. **บทนำ:** ให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกรณีศึกษาและความสำคัญของกรณีศึกษา วางการศึกษาไว้ในบริบททางประวัติศาสตร์ สังคม หรือทางการแพทย์ กล่าวถึงกรณีที่เกิดขึ้นในอดีต
3. **การนำเสนอกรณีศึกษา:** อธิบายอาการป่วย ประวัติ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้ป่วย นำเสนอผลการตรวจ ผลการทดสอบ และความประทับใจในการวินิจฉัย ใช้รูปแบบการบรรยายเพื่อความชัดเจนและหลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่จำเป็น
4. **ผลลัพธ์:** การจัดการและผลลัพธ์ที่กล่าวถึงจะสรุปแผนการรักษาและการดูแลจริงที่ให้ไว้ รวมถึงระยะเวลาและความถี่ในการดูแล รายงานการตอบสนองและผลลัพธ์ของผู้ป่วยโดยใช้มาตรการที่เป็นรูปธรรมหากเป็นไปได้
5. **การอภิปราย:** วิเคราะห์ประเด็นสำคัญของกรณีศึกษา รวมถึงความท้าทายและบทเรียนที่ได้รับ สำรองคำอธิบายที่เป็นไปได้โดยไม่ต้องมีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์อย่างสมบูรณ์
6. **บทสรุป:** ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีประโยชน์
7. **ข้อเสนอแนะ:** ให้ข้อเสนอแนะหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการศึกษา

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย: เสนอคำแนะนำสำหรับสาธารณสุข และเสนอแนวคิดสำหรับการวิจัยในอนาคต

8. **เอกสารอ้างอิง:** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการอ้างอิงภายในบทความและในตอนท้ายเป็นไปตามรูปแบบ APA และรักษาความเหมาะสมของภาษา
9. **ความเหมาะสมของการใช้ภาษาอังกฤษ**

บทวิจารณ์หนังสือ

บทความเหล่านี้ให้การประเมินเชิงวิพากษ์วิจารณ์หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวารสาร บทวิจารณ์หนังสือช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจได้ว่าหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งคุ้มค่าแก่การอ่านหรือไม่

โดยกำหนดองค์ประกอบของการเขียนบทความดังนี้

1. **บทคัดย่อ:** สรุปลั้่นๆ ของกรณีศึกษาทั้งหมด อาจเป็นเรื่องเล่า (เล่าแบบเรื่องสั้น) หรือแบบมีโครงสร้าง (มีหัวข้อย่อย) บทคัดย่อแบบมีโครงสร้างจะดีที่สุดเพื่อความชัดเจนและความสอดคล้องกัน โดยมีความยาวระหว่าง 200-300 คำ

คำสำคัญ: ส่วนสำคัญในการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านค้นพบบทความของคุณเมื่อทำการวิจัย 3-5 คำ

2. **บทนำ:** ให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกรณีศึกษาและความสำคัญของกรณีศึกษา วางการศึกษาไว้ในบริบททางประวัติศาสตร์ สังคม หรือทางการแพทย์ กล่าวถึงหนังสือที่คล้ายกันเล่มก่อนๆ
3. **บทวิจารณ์หนังสือ:** เสนอการประเมินเชิงวิจารณ์ของหนังสือที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญของวารสาร
สรุป: ประเด็นสำคัญ จุดแข็งและจุดอ่อน อภิปราย: ความเกี่ยวข้องและประโยชน์สำหรับผู้อ่าน
4. **บทสรุป:** ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีประโยชน์
5. **ข้อเสนอแนะ:** ให้ข้อเสนอแนะหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการศึกษา

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย: เสนอคำแนะนำสำหรับสาธารณชน และเสนอแนวคิดสำหรับการวิจัยในอนาคต

6. **เอกสารอ้างอิง:** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการอ้างอิงภายในบทความและในตอนท้ายเป็นไปตามรูปแบบ APA และรักษาความเหมาะสมของภาษา
7. **ความเหมาะสมของการใช้ภาษาอังกฤษ**

Welcome to **Buddho Journal**, a pioneering interdisciplinary platform where Buddhist wisdom meets contemporary thought. Our mission is to bridge the humanities and social sciences, offering a space for intellectual exploration, scholarly research, and practical applications inspired by Buddhist principles.

At **Buddho**, we foster innovative dialogues that transcend conventional boundaries. The journal serves as a hub for critical inquiry, creativity, and transformative ideas—integrating Buddhist studies with philosophy, cultural analysis, psychology, education, business, management, and beyond. We explore the social dimensions of modern society through the lens of Buddhist teachings, igniting fresh perspectives and fostering groundbreaking research.

Join us in this scholarly journey as we navigate the evolving intersections of tradition and modernity, insight and innovation, contemplation and action.

Information

Journal Title: BUDDHO

Source Type: Journal

ISSN: 3057-1200 (Online)

Owner: BUDDHO Journal Project, Academic Journal Development Division in Buddhist Studies, Wat Chindit Vihara, Bangkok.

Publisher: Noble Education Publisher

Country: Thailand

Subject Codes: Buddhist Studies; Arts and Humanities; Social Sciences

Start Year: 2022

Language: English and Thai

Website: <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho/index>

Editor in Chief:

Asst. Prof. Dr. Phrakhrupalat Chotiphat Acharasupho

Tel: +66 64 694 6539

Email: chotipath.the@gmail.com

Journal Email: buddhist.inn.man@gmail.com

Scope of the Journal:

Buddho Journal, a pioneering interdisciplinary platform where Buddhist wisdom meets contemporary thought. Our mission is to bridge the humanities and social sciences, offering a space for intellectual exploration, scholarly research, and practical applications inspired by Buddhist principles.

At **Buddho**, we foster innovative dialogues that transcend conventional boundaries. The journal serves as a hub for critical inquiry, creativity, and transformative ideas—integrating Buddhist studies with philosophy, cultural analysis, psychology, education, business, management, and beyond. We explore the social dimensions of modern society through the lens of Buddhist teachings, igniting fresh perspectives and fostering groundbreaking research.

Journal Aims and Objectives:

Buddho aims to provide a platform for scholars, researchers, and academicians to publish their work, share their knowledge, and contribute to the global understanding of various subjects. The primary objectives of the journal are:

- 1. Promoting Interdisciplinary Research:** **Buddho** encourages collaboration between different academic disciplines, fostering an environment where researchers can explore the intersections of subjects and generate fresh insights.
- 2. Bridging Cultural and Spiritual Divides:** The journal seeks to facilitate dialogue and understanding among different cultures, spiritual and religious traditions, particularly focusing on Buddhist Studies. It aims to create a space where diverse worldviews can be explored and discussed.
- 3. Disseminating Knowledge:** **Buddho** is committed to sharing high-quality research, providing authors with a platform to disseminate their findings and contributing to the body of knowledge in various fields.

Submit Your Work to Buddho

At **Buddho**, we welcome insightful and scholarly submissions across a broad spectrum of Buddhist studies. Whether you are a researcher, practitioner, or writer passionate about Buddhism, we invite you to share your knowledge and perspectives with our community. Our platform is open to diverse interpretations, schools of thought, and comparative studies that explore the rich traditions of Buddhism.

Key Areas of Interest and Papers acceptance:

1. Theravāda Buddhism

- Rooted in the Pāli Canon, the earliest Buddhist scriptures
- Southern and Western Buddhism
- Predominant in Southeast Asia and Sri Lanka
- Focuses on achieving Arhatship, the ultimate liberation from Samsara
- Emphasizes a monastic life dedicated to the cessation of future rebirths
- Buddhism in Thailand, Sri Lanka, Myanmar, Laos, Cambodia, India, Malay, Indonesia

2. Mahāyāna Buddhism

- Root to Akāmā
- Incorporates newer texts, teachings, and revelations
- Encourages all beings to attain Buddhahood
- Advocates compassion as a primary path to Nirvana
- Early Mahayana schools of thought included the Mādhyamaka, Yogācāra, and Buddha-nature (Tathāgatagarbha)
- Buddhism in Chinese, Korea, Japan, Vietnam, Taiwan, Mongolia

3. Other Buddhist Traditions

- Vajrayāna: Known as Mantrayāna, Tantric Buddhism, or Esoteric Buddhism
- Zen (Chan): A meditative school within Mahāyāna Buddhism
- Pure Land: A devotional Mahāyāna school focusing on Amitābha Buddha

We encourage original research, essays, and reflections on these and other Buddhist traditions. If you have a unique perspective or deep insights to share, we would love to feature your work.

How to Submit

We accept well-researched articles, essays, and opinion pieces that contribute to the understanding of Buddhist philosophy, history, and practice. Submissions should be original, engaging, and accessible to both scholars and general readers.

Submission Guidelines: Authors interested in submitting their work to **Buddho** should follow the journal's specific submission guidelines, including manuscript formatting, citation style, and peer-review process, which can be found on the journal's website.

Types of journal articles accepted for publishing:

1. **Original Research Articles:** These articles present the results of original scientific research, typically following a structured format that includes sections such as introduction, methods, results, and discussion. They contribute new knowledge to a particular field.

2. **Academic Review Articles:** Review articles provide a comprehensive overview and analysis of existing research on a particular topic, field, or subject area. They synthesize and discuss existing literature to provide a broad perspective.

3. **Case Studies:** Case studies describe specific instances or examples in detail to illustrate a particular phenomenon, problem, or approach. They are often used in various fields, including psychology, business, and education.

4. **Book Reviews:** These articles provide critical evaluations of books related to the subject matter of the journal. Book reviews help readers decide whether a particular book is worth reading.

Peer Review Process: All submissions to **Buddho** undergo a rigorous peer-review process with 3 specialists to ensure the quality and validity of the research. The journal's editorial board consists of experts from various fields, ensuring a fair and comprehensive evaluation of each submission.

Buddho is committed to advancing scholarly discourse and promoting cross-cultural understanding and collaboration. We invite authors from diverse backgrounds to contribute their research and insights to our journal and be a part of our mission to foster knowledge exchange and exploration of worldviews, with a particular emphasis on Buddhist Studies and relevant innovations.

For more information, submission guidelines, and to explore previous publications, please visit the **Buddho** journal website at <https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho/index>

Publication Frequency

Scheduled to publish 4 issues per year (every 3 months).

Issue 1 January-March

Issue 2 April-June

Issue 3 July-September

Issue 4 October-December

Payment of publication fees:

Thai Article 4,000 Bath

English Article 6,000 Bath

Pay at Thai currency or Equal to the exchange rate on the day of paying USD only.

Bank Account: Krungthai - Branch Suwinthawong

Account No.: 663-3-04577-8

Name : WAT CHINDITH VIHARA

Payment will be informed after confirmation by the editor team after the process of reviewing by 3 experts. After making the payment, kindly submit your payment receipt or invoice to the Buddho system. As the editor of Buddho, this documentation is necessary for record-keeping and verification purposes.

Types of Articles to Accept for Publishing

Original Research Articles

These articles present the results of original scientific research, typically following a structured format that includes sections such as introduction, methods, results, and discussion. They contribute new knowledge to a particular field.

Make a new submission to the [Original Research Articles](#) section.

- 1   **Abstract:** The abstract should be concise and encompass the research idea or problem/objectives, research methodology, study population and sample groups, research tools, analysis, and research findings, within a range of 200-300 words.
- 2   **Introduction:** This section aims to describe the background and significance of the problem leading to the research. It should highlight research gaps to underscore the necessity of the study.
- 3   **Literature Review and Theoretical Framework:** This involves reviewing relevant literature and research, as well as establishing the theoretical framework for the study.
- 4   **Objectives:** Present the research objectives and hypotheses.
- 5   **Research Methodology:** Outline the components such as research type, study population, sample groups, selection techniques, research tools, research procedures, data collection, and analysis methods.
- 6   **Results:** Presentation of Research Findings, Align the presentation of findings with the research objectives or hypotheses.
- 7   **Discussion:** Discuss the results in accordance with the objectives, citing relevant research to support the discussed issues and content.
- 8   **Conclusion:** Summarize the findings, ensuring they align with the objectives and emphasize the significance of the research.
- 9   **Suggestions and Implementations:** Provide suggestions or new knowledge gained from the study, or implementations
10.   **Body of Knowledge:** from the research, present recommendations for the public, and propose ideas for future research.
10.   **References:** Ensure that citations within the article and at the end follow the APA6 format and maintain language appropriateness.

Academic Review Articles

Review articles provide a comprehensive overview and analysis of existing research on a particular topic, field, or subject area. They synthesize and discuss existing literature to provide a broad perspective.

Make a new submission to the [Academic Review Articles](#) section.

1. **Abstract:** State the significance, results of the study, and knowledge gained from the study, within a range of 200-300 words.
1. **Keywords:** Essential part of producing for readers to discover your article when conducting research 3-5 words.
2. **Introduction:** Explain the background and significance of the issues and concepts to be presented.
Content: Consist of a study of relevant documents and related theories.
  - 1) Presenting details supporting the main issues and concepts.
  - 2) Presenting secondary ideas clearly, correctly, and appropriately.
  - 3) Complete accuracy, linkage, and organization of content.
4. **Conclusion:** Comprehensive and consistent with the objectives, useful.
Suggestions and Implementations: Provide suggestions or new knowledge gained from the study, or implementations
5. **Body of Knowledge:** from the research, present recommendations for the public, and propose ideas for future research.
6. **References:** Ensure that citations within the article and references of the article are correct according to APA format.
7. Appropriateness of English language use.

Case Studies

Case studies describe specific instances or examples in detail to illustrate a particular phenomenon, problem, or approach. They are often used in various fields, including psychology, religion, business, and education.

Make a new submission to the [Case Studies](#) section.

1. **Abstract:** A brief summary of the entire case study. Can be narrative (flows as a short story) or structured (with subheadings). A structured abstract is preferred for clarity and consistency, within a range of 200-300 words.
2. **Keywords:** Essential part of producing for readers to discover your article when conducting research 3-5 words.
3. **Introduction:** Provides background on the case and its significance. Places the study in historical, social, or medical context. Mentions any previous similar cases.
4. **Case Presentation:** Describes the patient's complaint, history, and relevant information. Presents examination findings, test results, and diagnostic impressions. Uses a narrative format for clarity and avoids unnecessary details.
5. **Result:** Management and Outcome that mentions outlines the treatment plan and actual care provided. Includes duration and frequency of care. Reports the patient's response and outcome, using objective measures if possible.
6. **Discussion:** Analyzes key aspects of the case, including challenges and lessons learned. Explores possible explanations without needing full scientific justification.
7. **Conclusion:** Comprehensive and consistent with the objectives, useful. **Suggestions and Implementations:** Provide suggestions or new knowledge gained from the study, or implementations
8. **Body of Knowledge:** from the research, present recommendations for the public, and propose ideas for future research.
9. **References:** Ensure that citations within the article and references of the article are correct according to APA format.
9. Appropriateness of English language use.

Book Reviews

These articles provide critical evaluations of books related to the subject matter of the journal. Book reviews help readers decide whether a particular book is worth reading.

1. **Abstract:** A brief summary of the entire case study. Can be narrative (flows as a short story) or structured (with subheadings). A structured abstract is preferred for clarity and consistency, within a range of 200-300 words.
Keywords: Essential part of producing for readers to discover your article when conducting research 3-5 words.
2. **Introduction:** Provides background on the case and its significance. Places the study in historical, social, or medical context. Mentions any previous similar Books.
Book Reviews: Offer a critical evaluation of a book related to the journal's focus.
3. **Summarize:** key points, strengths, and weaknesses.
Discuss: its relevance and usefulness for readers.
4. **Conclusion:** Comprehensive and consistent with the objectives, useful.
Suggestions and Implementations: Provide suggestions or new knowledge gained from the study, or implementations
5. **Body of Knowledge:** from the research, present recommendations for the public, and propose ideas for future research.
6. **References:** Ensure that citations within the article and references of the article are correct according to APA format.
7. Appropriateness of English language use.

Editorial Team

บรรณาธิการบริหาร:

พระครูปลัด โชติพัฒน์ อาจารย์สุโก, ผศ.ดร.

Asst. Prof. Dr. Phrakhrupalat Chotiphat Acharasupho

โทร. +66 646946539 Email: chotipath.the@gmail.com

บรรณาธิการ:

ดร.พนัชนพงษ์พรรณ โปธิสถิรวรางกูร

Dr. Panatphongpan Bodhisathirawarangkul

โทร. +66 980502649 Email: buddhist.inn.man@gmail.com

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

สมศักดิ์ อุ่นไพรวงศ์

Somsak Ounphaiwong

โทร. +66 834859267 Email: inounephaivong@gmail.com

บรรณาธิการฝ่ายผลิต :

นิศาชล สมรักษ์

Nisachon Somrak

สำนักพิมพ์ โนเบิล เอ็ดดูเคชั่น – ดีพิมพ์ และ เผยแพร่

โทร. +66 942951417 Email: nisaaohncholly@gmail.com

Arts and Humanities Editor:

Prof.Dr.Challapalli Swaroopa Rani

Principal of College of Arts, Commerce and Law, Acharya Nagarjuna University, Andhra Pradesh, India.

Email: challapalliswaroopa2012@gmail.com

Social Sciences Editor:

Prof.Dr.Chai Ching Tan

Assistant to President, Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand.

Email: drcctan@yahoo.com

Business and Management Editor:

Prof. Emeritus Dr. Satyendra Patnaik

School of Tourism & Hospitality Management, KIIT University, India

Email: satyendrapatnaik@kiit.ac.in.

Psychology Editor:

Asst.Prof.Dr.Phramaha Phuen Kittisobhano

Department of Psychology, Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ayutthaya, Thailand.

Email: phuen.cha@mcu.ac.th

Social Innovation Editor:

Assist.Prof.Dr.Chatwarun Angasinha

Leadership in Society, Business and Politics, College of Social Innovation, Rangsit University, Thailand.

Email: chattrsu@gmail.com

Education Administration Editor:

Dr.Montree Linphoo

Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University

Email: montreegate@hotmail.com

Buddhist Studies Editor:

Dr.Meechi Netnapha Sutthirat

School of Buddhist and Philosophy, Faculty of Religion and Philosophy, Mahamakut Buddhist University, Salaya, Nakhon Phathom, Thailand.

Email: nethnapa.sut@mbu.ac.th

Managing Director:

Dr.Jakkapong Thipsungnoen

Noble Education Co., Ltd.

Email: pumjakkapong@gmail.com

Editorial Team:

A dynamic ensemble of researchers, writers, and thinkers dedicated to curating the best content:

Prof.Dr.Chenna G.Reddy

Head Department of English, College of Arts, Commerce and Law, Acharya Nagarjuna University, Andhra Pradesh, India.

Email: crguju27@gmail.com

Asssoc.Prof.Dr.Kesinee Chiwpreecha

Educational Administration and Change Leadership, Graduate School, Eastern Asia University, Thailand.

Email: kesinee@eau.ac.th

Dr.Ven.Thich Nguyen The

Binh Thuan School of Buddhist Studies, Binh Thuan Province, Vietnam.

Email: thichnguyenthe@gmail.com

Dr.Van.Thich Quang Chan

Department of Vietnamese Buddhist, Vietnam Buddhist University, Ho Chi Minh City, Vietnam.

Email: thichquangchan1977@gmail.com

Dr.Ven.Vilasagga

Sitagu International Buddhist Academy, Sagaing, Myanmar.

Email: vilasagga.thesitagu@gmail.com

Dr.Ven.Chandhima

Faculty of Buddhist Studies, Ramannyaratha Buddhist University, Mon State, Myanmar.

Email: naicandimar@gmail.com

Dr.Ven.Thich Tam Vuong

Buddha An Temple and Academy, Una-Antioch Pike, Nashville, Tennessee, USA.

Email: thichtamvuong90@gmail.com

Dr.Ven.Thich Giac Chinh

Sakyamuni Buddhist Sangha of the United States Organization, University Ave, Suite H, San Diego, California, USA.

Email: dharmameditationtemple@gmail.com

Dr.Nguyen Thanh Trung

Department of Linguistics and Literature, Ho Chi Minh City University of Education, Vietnam.

Email: trungnt@hcmue.edu.vn

Dr.Surachai Pudchu

School of Philosophy Religion and Culture, Faculty of Religion and Philosophy, Mahamakut Buddhist University, Salaya, Nakhon Phathom, Thailand.

Email: sura_chai_1981@hotmail.com

Dr.Chompoonuch Changcharoen

Graduate School, Mahamakut Buddhist University, Salaya, Nakhon Phathom, Thailand.

Email: chompoonuch.mbu@gmail.com

Dr.Nadnapang Phophichit

Director of Master of Arts in Peace Studies Program (International Program), Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ayutthaya, Thailand.

Email: nadnapang@ibsc.mcu.ac.th

Dr.Phanthad Srithiphan

Research and Statistics in Cognitive Science, School of Education Administration, Mahamakut Buddhist University, Thailand.

Email: phanthad@gmail.com

Dr.Rattiya Nueaamnat

*Research and Academic, Graduate School, Nakhon Sawan Campus
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Sawan Province, Thailand.*

Email: rattitik.prom@gamil.com

Dr.Sayan Bhramanin

Department of English Studies, St. Maria Chon Daen School, Phetchabun Province, Thailand.

Email: suwatchano@hotmail.com

BUDDHO

Buddhist Teachings, Scriptures, Practices, and Integrations

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (Online)

(Peer-Reviewed and Open Access Journal)

CONTENTS

Holistic Wellbeing for Improving Mental Health Buddhist Practices in Thailand Netnapa Sutthirat*	1-10
Humanistic Buddhism in Thailand Hakmany Ounephaivong*	11-20
The Perspective of Religions Before and During the Buddhist Era Piyapong Dhammarato*	21-30
Bhikkhuni and Social Role in Sri Lanka Nongluk Phanthanaphruet*	31-39
Buddhism in South Vietnam: Reform and Contribution Nenagh Min Gieng*	40-46

**NOBLE
EDUCATION
PUBLISHER**

PKP

PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS

OPEN
JOURNAL
SYSTEMS

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

Holistic Wellbeing for Improving Mental Health Buddhist Practices in Thailand

Author & Corresponding Author*

1. Netnapa Sutthirat*

Affiliation:

1. Faculty of Religion and Philosophy, Mahamakut Buddhist University, Thailand.

Email: netnapa.sut@mbu.ac.th

Article history:

Received: 10/09/2023, Revised: 16/11/2023,

Accepted: 25/12/2023, Available online: 01/01/2024

How to Cite:

Sutthirat, N. (2024). Holistic Wellbeing for Improving Mental Health Buddhist Practices in Thailand. *Buddho Journal*, 3(1), 1-10.

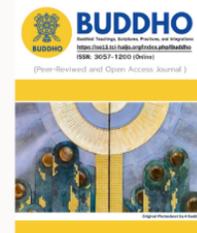

BUDDHO

Buddhist Teachings, Scriptures, Practices, and Integrations

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (Online)

Academic Review Articles

Holistic Wellbeing for Improving Mental Health Buddhist Practices in Thailand

Netnapa Sutthirat*

Abstract

Humanistic Buddhism is a modern interpretation of traditional Buddhist teachings that emphasizes engagement with contemporary society, ethical living, and social responsibility. In Thailand, Humanistic Buddhism has played a significant role in shaping social values, education, and community development. This paper explores the development, principles, and impact of Humanistic Buddhism in Thailand, focusing on its role in promoting social welfare, ethical leadership, and harmonious living. The study examines key Thai Buddhist leaders and institutions that have contributed to the dissemination of Humanistic Buddhist ideals, such as Wat Phra Dhammakaya and the work of the late Phra Buddhadasa Bhikkhu. Additionally, this research highlights the challenges and criticisms of Humanistic Buddhism in Thailand, particularly regarding its adaptation to modernity and its interaction with political and economic structures. The findings underscore the relevance of Humanistic Buddhism as a transformative force in Thai society, fostering moral integrity and social cohesion while addressing contemporary issues such as poverty, education, and environmental sustainability.

Keywords: Humanistic Buddhism; Thailand; Buddhist Ethics; Social Engagement; Modern Buddhism

Introduction

Buddhism has been a central element of Thai culture and identity for centuries, shaping the nation's spiritual, moral, and social fabric. Among the various interpretations and movements within Thai Buddhism, Humanistic Buddhism (Engaged Buddhism) has gained prominence as a progressive and socially relevant approach to Buddhist practice. Originating from the broader Mahayana and Theravāda traditions, Humanistic Buddhism seeks to integrate Buddhist principles with everyday life, emphasizing social responsibility, education, and ethical conduct (Cheng, 2004). In Thailand, this movement has been significantly influenced by figures such as Phra

Buddhadasa Bhikkhu, who advocated for a reinterpretation of Buddhist teachings to address contemporary social and environmental concerns (Jackson, 2013). The rise of Humanistic Buddhism in Thailand can be traced to both indigenous and global influences. The teachings of Buddhadasa Bhikkhu and the socially engaged initiatives of institutions like Wat Phra Dhammakaya reflect the adaptability of Buddhism to modern challenges (Swearer, 2010). Humanistic Buddhism in Thailand has been instrumental in promoting community development, ethical governance, and environmental sustainability, making it a vital component of the country's socio-religious landscape. Humanistic Buddhism in Thailand faces challenges, including debates over its alignment with political structures, accusations of commercialism, and its relationship with traditional monastic practices (McDaniel, 2011). These issues raise important questions about the role of religion in a rapidly changing society. This paper examines the historical development, key figures, and contemporary impact of Humanistic Buddhism in Thailand, aiming to provide a comprehensive understanding of its role in shaping modern Thai society.

Objective

This article critically examines the development of Humanistic Buddhism in Thailand, focusing on its moral, environmental, economic, and psychological contributions.

Historical Development of Humanistic Buddhism in Thailand

Humanistic Buddhism, a modern interpretation of Buddhist teachings emphasizing engagement with social issues and everyday life, has gained prominence in Thailand. Influenced by both traditional Theravāda Buddhism and the Mahāyāna-based Humanistic Buddhism movement, it seeks to integrate Buddhist principles into contemporary social, economic, and political contexts. This literature review explores key themes in Humanistic Buddhism in Thailand, including its historical development, social applications, and contemporary challenges.

The roots of Humanistic Buddhism in Thailand can be traced to traditional Theravāda Buddhist teachings, which emphasize moral discipline, meditation, and wisdom (Harvey, 2013). However, modern interpretations have been influenced by Mahāyāna thinkers such as Taixu and Yin Shun, who promoted Buddhism's relevance to daily life (Chandler, 2018). In Thailand, prominent figures such as Buddhadāsa Bhikkhu and Sulak Sivaraksa have advocated for a socially engaged Buddhism that addresses issues such as poverty, education, and environmental sustainability (Swearer, 2010).

Thailand's Buddhist history dates back to the 3rd century BCE when Emperor Ashoka's emissaries introduced Theravāda Buddhism. Over centuries, Thai Buddhism evolved through monastic reforms, royal patronage, and engagement with local traditions. The 20th and 21st centuries witnessed the emergence of Humanistic Buddhism, influenced by both traditional doctrines and global Buddhist movements.

1. **Moral Development** Moral development in Thai Buddhism has historically been promoted through monastic education and lay morality. The Vinaya (monastic code) establishes ethical precepts that monks adhere to, influencing Thai society. Humanistic Buddhism extends this by advocating socially engaged Buddhism, emphasizing ethical leadership, anti-corruption initiatives, and moral education in schools (Swearer, 2010). Organizations like the Dhammakaya Movement and Santi Asoke exemplify ethical cultivation, albeit with differing doctrinal interpretations.

2. **Environmental Humanistic Buddhism** in Thailand has played a pivotal role in environmental conservation. Buddhist monks have led tree ordination ceremonies, symbolically protecting forests (Darlington, 2012). Initiatives such as the Green Buddhist Movement integrate Buddhist ethics with sustainability, advocating for reduced consumption and eco-friendly practices. These actions align with the Buddhist principle of interconnectedness (*paṭicca-samuppāda*), demonstrating that environmental harm affects all sentient beings.

3. **Poverty Development** Buddhism in Thailand has been instrumental in addressing economic disparities through charitable activities, social enterprises, and community development projects. Temples function as welfare centers, providing food, education, and healthcare to impoverished communities. The Sufficiency Economy Philosophy, influenced by Buddhist principles and endorsed by King Bhumibol Adulyadej, promotes economic self-reliance and ethical business practices (Puntasen, 2007). Such efforts embody the Buddhist virtue of *dāna* (generosity) and illustrate Humanistic Buddhism's impact on poverty alleviation.

4. **Mental Development** Mental well-being is central to Buddhist practice, with mindfulness (*sati*) and meditation (*bhāvanā*) forming the foundation of psychological resilience. The spread of Vipassanā meditation in Thailand has contributed to mental health initiatives, offering therapeutic benefits for stress, anxiety, and depression (Gethin, 1998). Humanistic Buddhism extends these practices to lay communities, incorporating mindfulness-based interventions in schools and workplaces. Additionally, Buddhist psychology has influenced cognitive behavioral therapies, merging ancient wisdom with modern psychological frameworks (Harvey, 2013). Critical analysis and challenges, While Humanistic Buddhism has significantly contributed to Thai society, it faces challenges. The commercialization of Buddhist teachings, political entanglements, and doctrinal disputes occasionally undermine its ethical integrity. Furthermore, environmental activism by Buddhist monks sometimes conflicts with governmental and corporate interests, limiting its impact. Despite these obstacles, the integration of Humanistic Buddhism with contemporary societal needs demonstrates its adaptability and relevance. The historical development of Humanistic Buddhism in Thailand reflects a dynamic interplay between tradition and modernity. Through moral cultivation, environmental activism, poverty reduction, and mental well-being initiatives, Humanistic Buddhism continues to shape Thai society. Future research should explore its role in addressing contemporary issues such as digital ethics and global sustainability.

Social Engagement and Application

Humanistic Buddhism in Thailand has been instrumental in fostering social welfare, education, and community development. Monastic organizations and lay Buddhist groups actively engage in humanitarian projects, including healthcare, environmental conservation, and rural development (Somboon, 2020). Notably, the Dhammakaya movement has integrated modern technology and media to disseminate Buddhist teachings while engaging in philanthropic activities (Taylor, 2017). Furthermore, Humanistic Buddhism has played a role in interfaith dialogue and conflict resolution, particularly in the southern regions of Thailand where religious tensions exist (McCargo, 2011). The practice of Engaged Buddhism, inspired by global movements, has encouraged Thai Buddhists to participate in peacebuilding and social justice initiatives (King, 2019).

Social engagement refers to the degree of involvement and participation of individuals in societal activities, contributing to community development and social cohesion (Putnam, 2000). In contemporary society, social engagement has evolved with the rise of digital technologies, influencing how people interact, communicate, and contribute to social causes. This paper critically analyzes the significance, challenges, and applications of social engagement, drawing from theoretical perspectives and empirical evidence.

1. **Theoretical Perspectives on Social Engagement** Several theoretical frameworks provide insight into social engagement. Robert Putnam's (2000) concept of social capital emphasizes the value of social networks in fostering trust and cooperation. Social identity theory (Tajfel & Turner, 1986) explains how group memberships influence engagement behaviors, while participatory democracy theory (Pateman, 1970) highlights the role of civic participation in democratic governance. Social engagement can be categorized into direct engagement (e.g., volunteering, activism) and digital engagement (e.g., social media advocacy, online petitions). The transition to digital engagement has expanded opportunities for participation, but it has also introduced challenges such as misinformation and slacktivism (Morozov, 2011).

2. **Significance of Social Engagement** Social engagement plays a crucial role in community development and individual well-being. Empirical studies suggest that engaged individuals experience higher levels of social cohesion and psychological well-being (Helliwell & Putnam, 2004). In political contexts, social engagement enhances democratic participation, fostering informed citizenship and collective decision-making (Verba, Schlozman, & Brady, 1995). Moreover, corporate social engagement, through corporate social responsibility (CSR) initiatives, contributes to sustainable development and ethical business practices (Carroll & Shabana, 2010).

3. **Challenges in Social Engagement** Despite its benefits, social engagement faces several challenges. Digital divide issues hinder equitable participation, particularly among marginalized communities (DiMaggio & Hargittai, 2001). The prevalence of echo chambers and misinformation on social media platforms can distort public discourse, leading to polarization (Sunstein, 2017). Additionally, the commodification of engagement, where corporate interests exploit activism for marketing purposes, raises ethical concerns (Zizek, 2009).

4. **Applications of Social Engagement** Social engagement is essential for democratic governance. Grassroots movements, protests, and voting campaigns illustrate its impact on

political processes. The Arab Spring and the Black Lives Matter movement exemplify how digital platforms mobilize global engagement (Tufekci, 2017).

5. Community and Organizational Engagement Non-profit organizations leverage social engagement to drive community programs, fundraising, and policy advocacy (Bennett & Segerberg, 2012). Businesses incorporate social engagement through CSR strategies, aligning with stakeholders' expectations and enhancing brand reputation (Porter & Kramer, 2011).

6. Educational and Technological Engagement Social engagement in education fosters collaborative learning and civic responsibility (Dewey, 1916). Digital platforms, such as MOOCs and social learning networks, expand access to education, promoting lifelong learning (Selwyn, 2016). Social engagement remains a critical component of societal development, influencing democratic participation, community cohesion, and corporate responsibility. While digital advancements have broadened engagement opportunities, challenges such as misinformation and the digital divide persist. Future research should explore sustainable engagement strategies that balance technological innovation with ethical considerations.

Contemporary Challenges and Future Directions

The modern world is facing a multitude of challenges that span across economic, social, technological, and environmental domains. As societies grapple with rapid globalization, climate change, and advancements in artificial intelligence, the future directions for sustainable development remain a subject of intense debate. This paper critically analyzes key contemporary challenges and proposes potential pathways for addressing them. Despite its contributions, Humanistic Buddhism in Thailand faces several challenges. The commercialization of Buddhist institutions, political influences on monastic leadership, and declining monastic ordination rates pose significant concerns (Gabaude, 2016). Additionally, the rise of consumerism and globalization has impacted traditional Buddhist values and practices (Kitiarsa, 2012).

Moving forward, scholars argue that Humanistic Buddhism must adapt to contemporary realities while maintaining its core ethical principles (Ladwig & Shields, 2021). Digital Buddhism, online meditation communities, and Buddhist social enterprises are emerging as potential avenues for expanding the movement's influence (Borup, 2020).

1. Climate Change and Environmental Sustainability Climate change poses an existential threat to global ecosystems, economies, and human health. Rising temperatures, extreme weather events, and biodiversity loss have exacerbated global inequalities (IPCC, 2021). Despite international agreements such as the Paris Accord, many nations struggle to meet carbon reduction targets due to economic constraints and political resistance (United Nations, 2022). Sustainable energy transition and international cooperation are crucial in mitigating these risks.

2. Technological Disruptions and Ethical Concerns Technological advancements, particularly in artificial intelligence (AI) and automation, have reshaped industries and job markets. While automation enhances efficiency, it also displaces workers, exacerbating income inequality (Frey & Osborne, 2017). Furthermore, AI-driven surveillance and data privacy concerns have raised ethical dilemmas, necessitating robust regulations to balance innovation and human rights (Zuboff, 2019).

3. Geopolitical Instability and Economic Uncertainty Global geopolitical tensions, including trade wars, territorial conflicts, and economic sanctions, have disrupted international relations. The COVID-19 pandemic further exposed vulnerabilities in supply chains and economic dependencies (World Bank, 2021). To foster stability, there is a need for strengthened diplomatic efforts, economic diversification, and resilient global governance structures.

4. Public Health Challenges and Pandemics The COVID-19 pandemic underscored the fragility of global healthcare systems. Inadequate preparedness, vaccine nationalism, and misinformation hindered effective response mechanisms (WHO, 2021). Future public health policies should emphasize equitable access to healthcare, stronger pandemic preparedness, and investment in biotechnological research.

Future Directions

1. Sustainable Development Goals and Green Innovation Achieving the United Nations' Sustainable Development Goals (SDGs) requires a collective shift towards green innovation. Investments in renewable energy, carbon capture technologies, and sustainable urban planning can help mitigate environmental degradation while fostering economic growth (UNEP, 2021).

2. Ethical AI and Inclusive Digital Transformation To counter the ethical challenges of AI, policymakers must establish transparent guidelines that promote inclusivity and fairness in technological applications (Bostrom, 2014). Digital literacy programs and AI ethics frameworks should be integrated into global education systems to prepare future generations for technological shifts.

3. Strengthening Multilateralism and Global Cooperation Reinforcing international cooperation through institutions such as the United Nations, World Trade Organization, and World Health Organization is imperative for addressing transnational challenges. Economic and diplomatic collaborations can mitigate conflicts and promote sustainable development (Guterres, 2021).

4. Resilient Healthcare Systems and Global Health Equity Post-pandemic recovery must focus on creating resilient healthcare infrastructures. Universal healthcare policies, increased research funding, and global disease surveillance systems are necessary to prevent future health crises (CDC, 2022).

Addressing contemporary challenges requires a multi-faceted approach involving technological advancements, ethical governance, and international collaboration. Future strategies must prioritize sustainability, inclusivity, and resilience to ensure a more equitable and prosperous world.

Conclusion

Humanistic Buddhism in Thailand represents an evolving and dynamic approach to Buddhist practice, seeking to harmonize spiritual traditions with modern social concerns. Rooted in traditional Theravāda teachings yet influenced by Mahāyāna perspectives, it has significantly contributed to moral development, environmental conservation, poverty alleviation, and mental

well-being. The movement has played a crucial role in addressing social issues through monastic reforms, community initiatives, and ethical leadership. Despite challenges such as commercialization, political entanglements, and doctrinal conflicts, Humanistic Buddhism continues to demonstrate adaptability and relevance in contemporary society. Looking ahead, the integration of digital platforms, global collaborations, and innovative social engagement strategies will likely shape its trajectory, ensuring its continued impact on Thai society.

Suggestions

1. **Strengthening Ethical Leadership:** Encouraging monastic and lay leaders to uphold ethical integrity and transparency can help mitigate issues related to commercialization and political interference.

2. **Enhancing Digital Engagement:** Leveraging online platforms for Buddhist teachings, meditation, and social activism can expand the reach of Humanistic Buddhism and engage younger generations.

3. **Interdisciplinary Collaboration:** Partnering with educational institutions, policymakers, and environmental organizations can amplify efforts in sustainability, mental health, and poverty reduction.

4. **Promoting Interfaith Dialogue:** Strengthening interreligious cooperation can foster peacebuilding, especially in regions experiencing religious tensions.

5. **Addressing Contemporary Issues:** Future research should explore Humanistic Buddhism's role in tackling digital ethics, climate change, and social justice in an increasingly interconnected world.

Body of Knowledge

Historical Development in Thailand

1. **Traditional Theravāda Influence:** Thailand's dominant Buddhist tradition is Theravāda, which emphasizes monastic discipline, meditation, and scriptural study.

2. **Introduction of Humanistic Buddhism:** The concept entered Thailand through interactions with Chinese Mahayana groups and influential Buddhist leaders promoting social and engaged Buddhism.

3. **Prominent Figures:** Buddhist monks like Buddhadasa Bhikkhu and Sulak Sivaraksa incorporated humanistic elements into Thai Buddhism, promoting social justice, ethics, and environmentalism.

Core Principles and Practices

1. **Applying Buddhist Teachings to Daily Life:** Focus on compassion, generosity, and ethical behavior beyond monastic settings.

2. **Social Engagement:** Addressing social issues such as poverty, education, and environmental sustainability.

3. Interfaith and Cultural Dialogue: Encouraging harmony between different religious traditions in Thailand.

4. Dhamma in Society: Using Buddhist wisdom to solve modern societal problems, aligning with King Rama IX's philosophy of sufficiency economy.

Key Institutions and Movements

1. Wat Phra Dhammakaya: A Thai Buddhist movement emphasizing meditation, merit-making, and social engagement.

2. Santi Asoke Movement: A reformist Buddhist group promoting self-sufficiency, simple living, and social activism.

3. International Humanistic Buddhist Organizations in Thailand: Such as Fo Guang Shan, which integrates Mahayana perspectives with Thai traditions.

4. Influence on Thai Society

1. Education: Buddhist universities and schools integrating Humanistic Buddhist values.

2. Politics and Governance: Some Thai leaders promote Buddhist ethics in governance.

3. Social Activism: Buddhist monks and laypeople involved in environmental protection, human rights, and rural development projects.

References

Bennett, W. L., & Segerberg, A. (2012). The logic of connective action. *Information, Communication & Society*, 15(5), 739-768.

Bostrom, N. (2014). *Superintelligence: Paths, dangers, strategies*. Oxford University Press.

Carroll, A. B., & Shabana, K. M. (2010). The business case for corporate social responsibility. *International Journal of Management Reviews*, 12(1), 85-105.

CDC. (2022). *Building a resilient public health system*. Centers for Disease Control and Prevention.

Cheng, Y. (2004). *Humanistic Buddhism: A blueprint for life*. Buddha's Light Publishing.

Darlington, S. (2012). *The ordination of a tree: The Buddhist ecology movement in Thailand*. State University of New York Press.

Dewey, J. (1916). *Democracy and education*. Macmillan.

DiMaggio, P., & Hargittai, E. (2001). From the 'digital divide' to 'digital inequality'. *IT & Society*, 1(5), 1-24.

Frey, C. B., & Osborne, M. A. (2017). The future of employment: How susceptible are jobs to computerization? *Technological Forecasting and Social Change*, 114, 254-280.

Gethin, R. (1998). *The foundations of Buddhism*. Oxford University Press.

Guterres, A. (2021). *Strengthening multilateralism in a divided world*. United Nations Report.

Harvey, P. (2013). *An introduction to Buddhism: Teachings, history and practices*. Cambridge University Press.

Helliwell, J. F., & Putnam, R. D. (2004). The social context of well-being. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*, 359(1449), 1435-1446.

- IPCC. (2021). *Climate change 2021: The physical science basis*. Intergovernmental Panel on Climate Change.
- Jackson, P. A. (2013). *Buddhadasa: Theravāda Buddhism and modernist reform in Thailand*. Silkworm Books.
- McDaniel, J. (2011). *The lovelorn ghost and the magical monk: Practicing Buddhism in modern Thailand*. Columbia University Press.
- Morozov, E. (2011). *The net delusion: The dark side of internet freedom*. PublicAffairs.
- Pateman, C. (1970). *Participation and democratic theory*. Cambridge University Press.
- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). Creating shared value. *Harvard Business Review*, 89(1/2), 62-77.
- Puntasen, A. (2007). *Buddhist economics: Evolution, theories and its application to various economic subjects*. Chulalongkorn University Press.
- Putnam, R. D. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. Simon & Schuster.
- Selwyn, N. (2016). *Education and technology: Key issues and debates*. Bloomsbury Publishing.
- Sunstein, C. R. (2017). *#Republic: Divided democracy in the age of social media*. Princeton University Press.
- Swearer, D. K. (2010). *The Buddhist world of Southeast Asia*. State University of New York Press.
- Tajfel, H., & Turner, J. C. (1986). The social identity theory of intergroup behavior. In S. Worchel & W. G. Austin (Eds.), *Psychology of intergroup relations* (pp. 7-24). Nelson-Hall.
- Tufekci, Z. (2017). *Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest*. Yale University Press.
- UNEP. (2021). *The role of green innovation in achieving sustainable development*. United Nations Environment Programme.
- United Nations. (2022). *Paris Agreement and global climate policy*. United Nations Climate Change.
- WHO. (2021). *COVID-19 and global health equity*. World Health Organization.
- World Bank. (2021). *Global economic prospects: Post-pandemic recovery and challenges*.
- Zizek, S. (2009). *First as tragedy, then as farce*. Verso.
- Zuboff, S. (2019). *The age of surveillance capitalism: The fight for a human future at the new frontier of power*. PublicAffairs.

NOBLE
EDUCATION
PUBLISHER

PKP

PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS

OPEN
JOURNAL
SYSTEMS

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

Humanistic Buddhism in Thailand

Author & Corresponding Author*

1. Hakmany Ounephaivong*

Affiliation:

1. Gautam Buddha University, Greater Noida, Uttar Pradesh, India.

Email: hakmani.ounephaivong@gmail.com

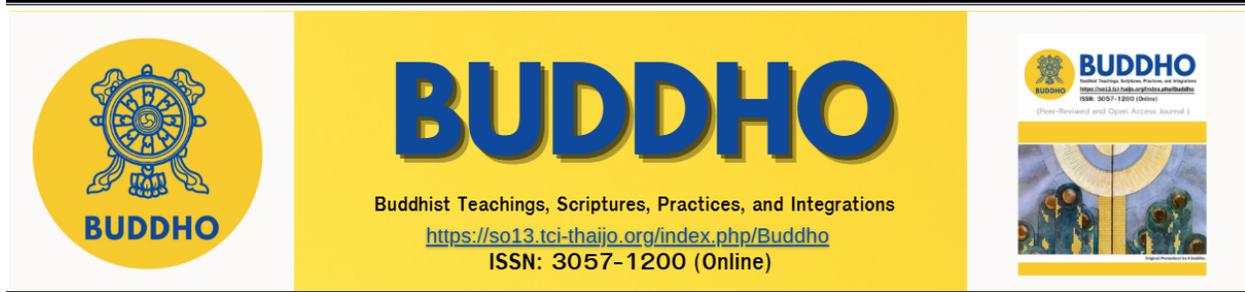
Article history:

Received: 18/10/2023, Revised: 22/11/2023,

Accepted: 25/12/2023, Available online: 01/01/2024

How to Cite:

Ounephaivong, H. (2024). Humanistic Buddhism. *Buddho Journal*, 3(1), 11-20.

Academic Review Articles

Humanistic Buddhism in Thailand

Hakmany Ounephaivong*

Abstract

Humanistic Buddhism is a modern interpretation of traditional Buddhist teachings that emphasizes engagement with contemporary society, ethical living, and social responsibility. In Thailand, Humanistic Buddhism has played a significant role in shaping social values, education, and community development. This paper explores the development, principles, and impact of Humanistic Buddhism in Thailand, focusing on its role in promoting social welfare, ethical leadership, and harmonious living. The study examines key Thai Buddhist leaders and institutions that have contributed to the dissemination of Humanistic Buddhist ideals, such as Wat Phra Dhammakaya and the work of the late Phra Buddhadasa Bhikkhu. Additionally, this research highlights the challenges and criticisms of Humanistic Buddhism in Thailand, particularly regarding its adaptation to modernity and its interaction with political and economic structures. The findings underscore the relevance of Humanistic Buddhism as a transformative force in Thai society, fostering moral integrity and social cohesion while addressing contemporary issues such as poverty, education, and environmental sustainability.

Keywords: Humanistic Buddhism; Thailand; Buddhist Ethics; Social Engagement; Modern Buddhism

Introduction

Buddhism has been a central element of Thai culture and identity for centuries, shaping the nation's spiritual, moral, and social fabric. Among the various interpretations and movements within Thai Buddhism, Humanistic Buddhism (Engaged Buddhism) has gained prominence as a progressive and socially relevant approach to Buddhist practice. Originating from the broader Mahayana and Theravāda traditions, Humanistic Buddhism seeks to integrate Buddhist principles with everyday life, emphasizing social responsibility, education, and ethical conduct (Cheng, 2004). In Thailand, this movement has been significantly influenced by figures such as Phra

Buddhadasa Bhikkhu, who advocated for a reinterpretation of Buddhist teachings to address contemporary social and environmental concerns (Jackson, 2013).

The rise of Humanistic Buddhism in Thailand can be traced to both indigenous and global influences. The teachings of Buddhadasa Bhikkhu and the socially engaged initiatives of institutions like Wat Phra Dhammakaya reflect the adaptability of Buddhism to modern challenges (Swearer, 2010). Humanistic Buddhism in Thailand has been instrumental in promoting community development, ethical governance, and environmental sustainability, making it a vital component of the country's socio-religious landscape.

Humanistic Buddhism in Thailand faces challenges, including debates over its alignment with political structures, accusations of commercialism, and its relationship with traditional monastic practices (McDaniel, 2011). These issues raise important questions about the role of religion in a rapidly changing society. This paper examines the historical development, key figures, and contemporary impact of Humanistic Buddhism in Thailand, aiming to provide a comprehensive understanding of its role in shaping modern Thai society.

Objective

This article critically examines the development of Humanistic Buddhism in Thailand, focusing on its moral, environmental, economic, and psychological contributions.

Historical Development of Humanistic Buddhism in Thailand

Humanistic Buddhism, a modern interpretation of Buddhist teachings emphasizing engagement with social issues and everyday life, has gained prominence in Thailand. Influenced by both traditional Theravāda Buddhism and the Mahāyāna-based Humanistic Buddhism movement, it seeks to integrate Buddhist principles into contemporary social, economic, and political contexts. This literature review explores key themes in Humanistic Buddhism in Thailand, including its historical development, social applications, and contemporary challenges.

The roots of Humanistic Buddhism in Thailand can be traced to traditional Theravāda Buddhist teachings, which emphasize moral discipline, meditation, and wisdom (Harvey, 2013). However, modern interpretations have been influenced by Mahāyāna thinkers such as Taixu and Yin Shun, who promoted Buddhism's relevance to daily life (Chandler, 2018). In Thailand, prominent figures such as Buddhadāsa Bhikkhu and Sulak Sivaraksa have advocated for a socially engaged Buddhism that addresses issues such as poverty, education, and environmental sustainability (Swearer, 2010).

Thailand's Buddhist history dates back to the 3rd century BCE when Emperor Ashoka's emissaries introduced Theravāda Buddhism. Over centuries, Thai Buddhism evolved through monastic reforms, royal patronage, and engagement with local traditions. The 20th and 21st centuries witnessed the emergence of Humanistic Buddhism, influenced by both traditional doctrines and global Buddhist movements.

1. **Moral Development** Moral development in Thai Buddhism has historically been promoted through monastic education and lay morality. The Vinaya (monastic code) establishes ethical precepts that monks adhere to, influencing Thai society. Humanistic Buddhism extends this by advocating socially engaged Buddhism, emphasizing ethical leadership, anti-corruption initiatives, and moral education in schools (Swearer, 2010). Organizations like the Dhammakaya Movement and Santi Asoke exemplify ethical cultivation, albeit with differing doctrinal interpretations.

2. **Environmental Humanistic Buddhism** in Thailand has played a pivotal role in environmental conservation. Buddhist monks have led tree ordination ceremonies, symbolically protecting forests (Darlington, 2012). Initiatives such as the Green Buddhist Movement integrate Buddhist ethics with sustainability, advocating for reduced consumption and eco-friendly practices. These actions align with the Buddhist principle of interconnectedness (*paṭicca-samuppāda*), demonstrating that environmental harm affects all sentient beings.

3. **Poverty Development** Buddhism in Thailand has been instrumental in addressing economic disparities through charitable activities, social enterprises, and community development projects. Temples function as welfare centers, providing food, education, and healthcare to impoverished communities. The Sufficiency Economy Philosophy, influenced by Buddhist principles and endorsed by King Bhumibol Adulyadej, promotes economic self-reliance and ethical business practices (Puntasen, 2007). Such efforts embody the Buddhist virtue of *dāna* (generosity) and illustrate Humanistic Buddhism's impact on poverty alleviation.

4. **Mental Development** Mental well-being is central to Buddhist practice, with mindfulness (*sati*) and meditation (*bhāvanā*) forming the foundation of psychological resilience. The spread of Vipassanā meditation in Thailand has contributed to mental health initiatives, offering therapeutic benefits for stress, anxiety, and depression (Gethin, 1998). Humanistic Buddhism extends these practices to lay communities, incorporating mindfulness-based interventions in schools and workplaces. Additionally, Buddhist psychology has influenced cognitive behavioral therapies, merging ancient wisdom with modern psychological frameworks (Harvey, 2013).

Critical analysis and challenges, While Humanistic Buddhism has significantly contributed to Thai society, it faces challenges. The commercialization of Buddhist teachings, political entanglements, and doctrinal disputes occasionally undermine its ethical integrity. Furthermore, environmental activism by Buddhist monks sometimes conflicts with governmental and corporate interests, limiting its impact. Despite these obstacles, the integration of Humanistic Buddhism with contemporary societal needs demonstrates its adaptability and relevance.

The historical development of Humanistic Buddhism in Thailand reflects a dynamic interplay between tradition and modernity. Through moral cultivation, environmental activism, poverty reduction, and mental well-being initiatives, Humanistic Buddhism continues to shape Thai society. Future research should explore its role in addressing contemporary issues such as digital ethics and global sustainability.

Social Engagement and Application

Humanistic Buddhism in Thailand has been instrumental in fostering social welfare, education, and community development. Monastic organizations and lay Buddhist groups actively engage in humanitarian projects, including healthcare, environmental conservation, and rural development (Somboon, 2020). Notably, the Dhammakaya movement has integrated modern technology and media to disseminate Buddhist teachings while engaging in philanthropic activities (Taylor, 2017). Furthermore, Humanistic Buddhism has played a role in interfaith dialogue and conflict resolution, particularly in the southern regions of Thailand where religious tensions exist (McCargo, 2011). The practice of Engaged Buddhism, inspired by global movements, has encouraged Thai Buddhists to participate in peacebuilding and social justice initiatives (King, 2019).

Social engagement refers to the degree of involvement and participation of individuals in societal activities, contributing to community development and social cohesion (Putnam, 2000). In contemporary society, social engagement has evolved with the rise of digital technologies, influencing how people interact, communicate, and contribute to social causes. This paper critically analyzes the significance, challenges, and applications of social engagement, drawing from theoretical perspectives and empirical evidence.

1. **Theoretical Perspectives on Social Engagement** Several theoretical frameworks provide insight into social engagement. Robert Putnam's (2000) concept of social capital emphasizes the value of social networks in fostering trust and cooperation. Social identity theory (Tajfel & Turner, 1986) explains how group memberships influence engagement behaviors, while participatory democracy theory (Pateman, 1970) highlights the role of civic participation in democratic governance. Social engagement can be categorized into direct engagement (e.g., volunteering, activism) and digital engagement (e.g., social media advocacy, online petitions). The transition to digital engagement has expanded opportunities for participation, but it has also introduced challenges such as misinformation and slacktivism (Morozov, 2011).

2. **Significance of Social Engagement** Social engagement plays a crucial role in community development and individual well-being. Empirical studies suggest that engaged individuals experience higher levels of social cohesion and psychological well-being (Helliwell & Putnam, 2004). In political contexts, social engagement enhances democratic participation, fostering informed citizenship and collective decision-making (Verba, Schlozman, & Brady, 1995). Moreover, corporate social engagement, through corporate social responsibility (CSR) initiatives, contributes to sustainable development and ethical business practices (Carroll & Shabana, 2010).

3. **Challenges in Social Engagement** Despite its benefits, social engagement faces several challenges. Digital divide issues hinder equitable participation, particularly among marginalized communities (DiMaggio & Hargittai, 2001). The prevalence of echo chambers and misinformation on social media platforms can distort public discourse, leading to polarization (Sunstein, 2017). Additionally, the commodification of engagement, where corporate interests exploit activism for marketing purposes, raises ethical concerns (Zizek, 2009).

4. **Applications of Social Engagement** Social engagement is essential for democratic governance. Grassroots movements, protests, and voting campaigns illustrate its impact on

political processes. The Arab Spring and the Black Lives Matter movement exemplify how digital platforms mobilize global engagement (Tufekci, 2017).

5. Community and Organizational Engagement Non-profit organizations leverage social engagement to drive community programs, fundraising, and policy advocacy (Bennett & Segerberg, 2012). Businesses incorporate social engagement through CSR strategies, aligning with stakeholders' expectations and enhancing brand reputation (Porter & Kramer, 2011).

6. Educational and Technological Engagement Social engagement in education fosters collaborative learning and civic responsibility (Dewey, 1916). Digital platforms, such as MOOCs and social learning networks, expand access to education, promoting lifelong learning (Selwyn, 2016). Social engagement remains a critical component of societal development, influencing democratic participation, community cohesion, and corporate responsibility. While digital advancements have broadened engagement opportunities, challenges such as misinformation and the digital divide persist. Future research should explore sustainable engagement strategies that balance technological innovation with ethical considerations.

Contemporary Challenges and Future Directions

The modern world is facing a multitude of challenges that span across economic, social, technological, and environmental domains. As societies grapple with rapid globalization, climate change, and advancements in artificial intelligence, the future directions for sustainable development remain a subject of intense debate. This paper critically analyzes key contemporary challenges and proposes potential pathways for addressing them. Despite its contributions, Humanistic Buddhism in Thailand faces several challenges. The commercialization of Buddhist institutions, political influences on monastic leadership, and declining monastic ordination rates pose significant concerns (Gabaude, 2016). Additionally, the rise of consumerism and globalization has impacted traditional Buddhist values and practices (Kitiarsa, 2012).

Moving forward, scholars argue that Humanistic Buddhism must adapt to contemporary realities while maintaining its core ethical principles (Ladwig & Shields, 2021). Digital Buddhism, online meditation communities, and Buddhist social enterprises are emerging as potential avenues for expanding the movement's influence (Borup, 2020).

1. Climate Change and Environmental Sustainability Climate change poses an existential threat to global ecosystems, economies, and human health. Rising temperatures, extreme weather events, and biodiversity loss have exacerbated global inequalities (IPCC, 2021). Despite international agreements such as the Paris Accord, many nations struggle to meet carbon reduction targets due to economic constraints and political resistance (United Nations, 2022). Sustainable energy transition and international cooperation are crucial in mitigating these risks.

2. Technological Disruptions and Ethical Concerns Technological advancements, particularly in artificial intelligence (AI) and automation, have reshaped industries and job markets. While automation enhances efficiency, it also displaces workers, exacerbating income inequality (Frey & Osborne, 2017). Furthermore, AI-driven surveillance and data privacy concerns have raised ethical dilemmas, necessitating robust regulations to balance innovation and human rights (Zuboff, 2019).

3. Geopolitical Instability and Economic Uncertainty Global geopolitical tensions, including trade wars, territorial conflicts, and economic sanctions, have disrupted international relations. The COVID-19 pandemic further exposed vulnerabilities in supply chains and economic dependencies (World Bank, 2021). To foster stability, there is a need for strengthened diplomatic efforts, economic diversification, and resilient global governance structures.

4. Public Health Challenges and Pandemics The COVID-19 pandemic underscored the fragility of global healthcare systems. Inadequate preparedness, vaccine nationalism, and misinformation hindered effective response mechanisms (WHO, 2021). Future public health policies should emphasize equitable access to healthcare, stronger pandemic preparedness, and investment in biotechnological research.

Future Directions

1. Sustainable Development Goals and Green Innovation Achieving the United Nations' Sustainable Development Goals (SDGs) requires a collective shift towards green innovation. Investments in renewable energy, carbon capture technologies, and sustainable urban planning can help mitigate environmental degradation while fostering economic growth (UNEP, 2021).

2. Ethical AI and Inclusive Digital Transformation To counter the ethical challenges of AI, policymakers must establish transparent guidelines that promote inclusivity and fairness in technological applications (Bostrom, 2014). Digital literacy programs and AI ethics frameworks should be integrated into global education systems to prepare future generations for technological shifts.

3. Strengthening Multilateralism and Global Cooperation Reinforcing international cooperation through institutions such as the United Nations, World Trade Organization, and World Health Organization is imperative for addressing transnational challenges. Economic and diplomatic collaborations can mitigate conflicts and promote sustainable development (Guterres, 2021).

4. Resilient Healthcare Systems and Global Health Equity Post-pandemic recovery must focus on creating resilient healthcare infrastructures. Universal healthcare policies, increased research funding, and global disease surveillance systems are necessary to prevent future health crises (CDC, 2022).

Addressing contemporary challenges requires a multi-faceted approach involving technological advancements, ethical governance, and international collaboration. Future strategies must prioritize sustainability, inclusivity, and resilience to ensure a more equitable and prosperous world.

Conclusion

Humanistic Buddhism in Thailand represents an evolving and dynamic approach to Buddhist practice, seeking to harmonize spiritual traditions with modern social concerns. Rooted in traditional Theravāda teachings yet influenced by Mahāyāna perspectives, it has significantly contributed to moral development, environmental conservation, poverty alleviation, and mental well-being. The movement has played a crucial role in addressing social issues through monastic reforms, community initiatives, and ethical leadership. Despite challenges such as commercialization, political entanglements, and doctrinal conflicts, Humanistic Buddhism continues to demonstrate adaptability and relevance in contemporary society. Looking ahead, the integration of digital platforms, global collaborations, and innovative social engagement strategies will likely shape its trajectory, ensuring its continued impact on Thai society.

Suggestions

1. **Strengthening Ethical Leadership:** Encouraging monastic and lay leaders to uphold ethical integrity and transparency can help mitigate issues related to commercialization and political interference.
2. **Enhancing Digital Engagement:** Leveraging online platforms for Buddhist teachings, meditation, and social activism can expand the reach of Humanistic Buddhism and engage younger generations.
3. **Interdisciplinary Collaboration:** Partnering with educational institutions, policymakers, and environmental organizations can amplify efforts in sustainability, mental health, and poverty reduction.
4. **Promoting Interfaith Dialogue:** Strengthening interreligious cooperation can foster peacebuilding, especially in regions experiencing religious tensions.
5. **Addressing Contemporary Issues:** Future research should explore Humanistic Buddhism's role in tackling digital ethics, climate change, and social justice in an increasingly interconnected world.

Body of Knowledge

1. Historical Development in Thailand

- **Traditional Theravāda Influence:** Thailand's dominant Buddhist tradition is Theravāda, which emphasizes monastic discipline, meditation, and scriptural study.
- **Introduction of Humanistic Buddhism:** The concept entered Thailand through interactions with Chinese Mahayana groups and influential Buddhist leaders promoting social and engaged Buddhism.
- **Prominent Figures:** Buddhist monks like Buddhadasa Bhikkhu and Sulak Sivaraksa incorporated humanistic elements into Thai Buddhism, promoting social justice, ethics, and environmentalism.

2. Core Principles and Practices

- Applying Buddhist Teachings to Daily Life: Focus on compassion, generosity, and ethical behavior beyond monastic settings.
- Social Engagement: Addressing social issues such as poverty, education, and environmental sustainability.
- Interfaith and Cultural Dialogue: Encouraging harmony between different religious traditions in Thailand.
- Dhamma in Society: Using Buddhist wisdom to solve modern societal problems, aligning with King Rama IX's philosophy of sufficiency economy.

3. Key Institutions and Movements

- Wat Phra Dhammakaya: A Thai Buddhist movement emphasizing meditation, merit-making, and social engagement.
- Santi Asoke Movement: A reformist Buddhist group promoting self-sufficiency, simple living, and social activism.
- International Humanistic Buddhist Organizations in Thailand: Such as Fo Guang Shan, which integrates Mahayana perspectives with Thai traditions.

4. Influence on Thai Society

- Education: Buddhist universities and schools integrating Humanistic Buddhist values.
- Politics and Governance: Some Thai leaders promote Buddhist ethics in governance.
- Social Activism: Buddhist monks and laypeople involved in environmental protection, human rights, and rural development projects.

References

- Bennett, W. L., & Segerberg, A. (2012). The logic of connective action. *Information, Communication & Society*, 15(5), 739-768.
- Bostrom, N. (2014). *Superintelligence: Paths, dangers, strategies*. Oxford University Press.
- Carroll, A. B., & Shabana, K. M. (2010). The business case for corporate social responsibility. *International Journal of Management Reviews*, 12(1), 85-105.
- CDC. (2022). *Building a resilient public health system*. Centers for Disease Control and Prevention.
- Cheng, Y. (2004). *Humanistic Buddhism: A blueprint for life*. Buddha's Light Publishing.
- Darlington, S. (2012). *The ordination of a tree: The Buddhist ecology movement in Thailand*. State University of New York Press.
- Dewey, J. (1916). *Democracy and education*. Macmillan.
- DiMaggio, P., & Hargittai, E. (2001). From the 'digital divide' to 'digital inequality'. *IT & Society*, 1(5), 1-24.
- Frey, C. B., & Osborne, M. A. (2017). The future of employment: How susceptible are jobs to computerization? *Technological Forecasting and Social Change*, 114, 254-280.
- Gethin, R. (1998). *The foundations of Buddhism*. Oxford University Press.
- Guterres, A. (2021). *Strengthening multilateralism in a divided world*. United Nations Report.
- Harvey, P. (2013). *An introduction to Buddhism: Teachings, history and practices*. Cambridge University Press.

- Helliwell, J. F., & Putnam, R. D. (2004). The social context of well-being. *Philosophical Transactions of the Royal Society B*, 359(1449), 1435-1446.
- IPCC. (2021). *Climate change 2021: The physical science basis*. Intergovernmental Panel on Climate Change.
- Jackson, P. A. (2013). *Buddhadasa: Theravāda Buddhism and modernist reform in Thailand*. Silkworm Books.
- McDaniel, J. (2011). *The lovelorn ghost and the magical monk: Practicing Buddhism in modern Thailand*. Columbia University Press.
- Morozov, E. (2011). *The net delusion: The dark side of internet freedom*. PublicAffairs.
- Pateman, C. (1970). *Participation and democratic theory*. Cambridge University Press.
- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). Creating shared value. *Harvard Business Review*, 89(1/2), 62-77.
- Puntasen, A. (2007). *Buddhist economics: Evolution, theories and its application to various economic subjects*. Chulalongkorn University Press.
- Putnam, R. D. (2000). *Bowling alone: The collapse and revival of American community*. Simon & Schuster.
- Selwyn, N. (2016). *Education and technology: Key issues and debates*. Bloomsbury Publishing.
- Sunstein, C. R. (2017). *#Republic: Divided democracy in the age of social media*. Princeton University Press.
- Swearer, D. K. (2010). *The Buddhist world of Southeast Asia*. State University of New York Press.
- Tajfel, H., & Turner, J. C. (1986). The social identity theory of intergroup behavior. In S. Worchel & W. G. Austin (Eds.), *Psychology of intergroup relations* (pp. 7-24). Nelson-Hall.
- Tufekci, Z. (2017). *Twitter and tear gas: The power and fragility of networked protest*. Yale University Press.
- UNEP. (2021). *The role of green innovation in achieving sustainable development*. United Nations Environment Programme.
- United Nations. (2022). *Paris Agreement and global climate policy*. United Nations Climate Change.
- WHO. (2021). *COVID-19 and global health equity*. World Health Organization.
- World Bank. (2021). *Global economic prospects: Post-pandemic recovery and challenges*.
- Zizek, S. (2009). *First as tragedy, then as farce*. Verso.
- Zuboff, S. (2019). *The age of surveillance capitalism: The fight for a human future at the new frontier of power*. PublicAffairs.

NOBLE
EDUCATION
PUBLISHER

PKP

PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS

OPEN
JOURNAL
SYSTEMS

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

The Perspective of Religions Before and During the Buddhist Era

โลกทัศน์ของศาสนาก่อนและยุคพุทธกาล

Author & Corresponding Author*

1. Piyapong Dhammarato*

ปิยพงษ์ ธรรมรโต

Affiliation:

1. Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Email: piyapong.dham@gmail.com

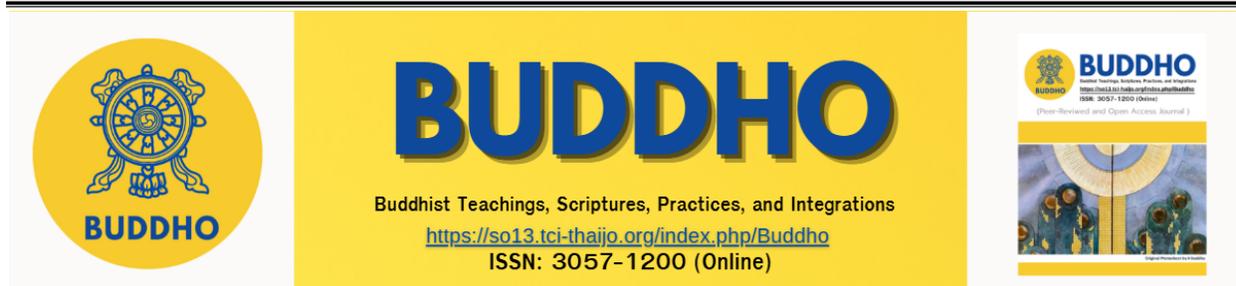
Article history:

Received: 02/11/2023, Revised: 15/12/2023,

Accepted: 28/12/2023, Available online: 01/01/2024

How to Cite:

Dhammarato, P. P. (2024). The Perspective of Religions Before and During the Buddhist Era. *Buddho Journal*, 3(1), 21-30.

Academic Review Articles

The Perspective of Religions Before and During the Buddhist Era

Piyapong Dhammarato*

โลกทัศน์ของศาสนา ก่อนและยุคพุทธกาล

ปิยพงษ์ ธรรมรัต*

Abstract

This article aims to study and analyze the religious perspectives before and during the Buddhist era to understand the development of religious concepts in ancient India. It compares the beliefs, teachings, and practices of various religions that influenced Indian society before the emergence of Buddhism, such as Brahmanism-Hinduism, Ajivika, and the philosophies of heterodox ascetics. Additionally, it examines the changes that occurred following the proclamation of the Buddha's teachings. The study reveals that pre-Buddhist religious perspectives emphasized the caste system, sacrificial rituals, and the concept of an eternal soul (Atman). In contrast, Buddhism introduced distinct concepts such as Anatta (non-self), Tilakkhana (Three Marks of Existence), and the Noble Eightfold Path, which challenged existing beliefs and led to significant social and spiritual transformations. This research thus provides insights into the evolution of religions in ancient India and the influence of Buddhism on religious thought and society of that time.

Keywords: Pre-Buddhist Religions, Buddhism, Religious Perspectives, Ancient India, Brahmanism-Hinduism

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาและวิเคราะห์โลกทัศน์ของศาสนาก่อนและในยุคพุทธกาล เพื่อทำความเข้าใจพัฒนาการของแนวคิดทางศาสนาในอินเดียโบราณ ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อ คำสอน และแนวปฏิบัติของศาสนาต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสังคมอินเดียก่อนการอุบัติขึ้นของพระพุทธศาสนา เช่น ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ลัทธิอาชีวกะ และแนวคิดของนักบวชนอกระบบ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลังการประกาศพระศาสนาของพระพุทธเจ้า ผลการศึกษาพบว่า โลกทัศน์ทางศาสนาก่อนพุทธกาลให้ความสำคัญกับระบบวรรณะ การบูชาัญญู และแนวคิดเกี่ยวกับอาตมันหรือจิตวิญญาณถาวร ในขณะที่พระพุทธศาสนาได้นำเสนอแนวคิดที่แตกต่าง เช่น อนัตตา ไตรลักษณ์ และมรรคมีองค์แปด ซึ่งทำลายความเชื่อเดิมและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและจิตวิญญาณ งานวิจัยนี้จึงช่วยให้เข้าใจวิวัฒนาการของศาสนาในอินเดียโบราณ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อแนวคิดและสังคมในยุคหนึ่ง

คำสำคัญ: ศาสนาก่อนพุทธกาล, พระพุทธศาสนา, โลกทัศน์ทางศาสนา, อินเดียโบราณ, พราหมณ์-ฮินดู

บทนำ

ศาสนาเป็นองค์ประกอบสำคัญของสังคมมนุษย์ที่มีบทบาทในการกำหนดค่านิยม ศิลธรรม และโครงสร้างทางสังคม (Smith, 2009) ในบริบทของอินเดียโบราณ ก่อนการอุบัติขึ้นของพระพุทธศาสนา ศาสนาหลักที่มีอิทธิพลต่อสังคมได้แก่ ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนคัมภีร์พระเวท ระบบวรรณะ และพิธีกรรมบูชาัญญู (Olivelle, 1998) นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดของลัทธิอาชีวกะและนักบวชนอกระบบที่เสนอทัศนะเกี่ยวกับการหลุดพ้นที่แตกต่างจากแนวคิดของพราหมณ์ (Bronkhorst, 2007) การเกิดขึ้นของพระพุทธศาสนาในศตวรรษที่ 6 ก่อนคริสต์ศักราช ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของระบบความเชื่อทางศาสนาในอินเดีย พระพุทธเจ้าทรงเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับความทุกข์ (ทุกข์, Dukkha) อนัตตา (Anatta) และมรรคมีองค์แปด (The Noble Eightfold Path) ซึ่งทำลายระบบวรรณะและแนวคิดเรื่องอาตมันของพราหมณ์ (Gethin, 1998) การปฏิเสศพิธีกรรมบูชาัญญู และการเน้นแนวทางการปฏิบัติเพื่อการตรัสรู้ ส่งผลให้พระพุทธศาสนาได้รับความนิยมและแพร่หลายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของชมพูทวีป (Wynne, 2010) ดังนั้น การศึกษาโลกทัศน์ของศาสนาก่อนและในยุคพุทธกาลจะช่วยให้เข้าใจพัฒนาการของแนวคิดทางศาสนาและการเปลี่ยนแปลงของสังคมอินเดียในยุคหนึ่ง งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์แนวคิดหลักของศาสนาต่าง ๆ ที่มีบทบาทในอินเดียโบราณ และเปรียบเทียบอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อแนวความคิดทางศาสนาในช่วงเวลาดังกล่าว การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดหลักของศาสนาต่าง ๆ ที่มีบทบาทในอินเดียโบราณ และเปรียบเทียบอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อแนวความคิดทางศาสนาในช่วงเวลาดังกล่าว

แนวคิดเรื่องอัตตากับอนัตตาในปรัชญาพุทธศาสนา

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดูมีแนวคิดเกี่ยวกับ “อาตมัน” (Atman) หรือจิตวิญญาณถาวร ซึ่งเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่อง “พรหมัน” (Brahman) และการเวียนว่ายตายเกิด (Samsara) ตามหลักคำสอนของคัมภีร์อุปนิษัท (Olivelle, 1998) ในขณะที่พระพุทธศาสนานำเสนอแนวคิด “อนัตตา” (Anatta) ซึ่งปฏิเสธการมีอยู่ของอัตตถาวร และชี้ให้เห็นถึงสภาพที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอของสรรพสิ่ง (Gethin, 1998) แนวคิดนี้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางศาสนาและสังคม โดยลดความสำคัญของพิธีกรรมทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับอาตมัน และให้ความสำคัญกับปัญญาและการปฏิบัติธรรมเพื่อการหลุดพ้นแทน หนึ่งในคำสอนที่ลึกซึ้งและเป็นเอกลักษณ์ของพุทธศาสนาคือแนวคิดเรื่องอนัตตา ซึ่งตรงข้ามกับแนวคิด อัตตา แนวคิดนี้ท้าทายความเชื่อดั้งเดิมเกี่ยวกับการมีอยู่ของ “ตัวตน” ที่ถาวร บทความนี้จะสำรวจแนวคิดดังกล่าวผ่านพระไตรปิฎกและคัมภีร์อรรถกถา

1. แนวคิดเรื่องอัตตาในปรัชญาอินเดียโบราณ ก่อนที่จะกล่าวถึงแนวคิดอนัตตาในพุทธปรัชญา จำเป็นต้องเข้าใจแนวคิดเรื่องอัตตา (Ātman) ซึ่งเป็นแกนกลางของปรัชญาอินเดียโบราณ โดยเฉพาะในศาสนาฮินดู แนวคิดนี้มีรากฐานมาจากคัมภีร์อุปนิษัท (Upanishads) ซึ่งเป็นวรรณกรรมปรัชญาสำคัญของศาสนาฮินดูที่กล่าวถึงธรรมชาติของอัตตาและความสัมพันธ์กับพรหมัน (Brahman) กล่าวถึง อนัตตา ควรเข้าใจแนวคิด อัตตา ในศาสนาฮินดู โดยเฉพาะใน อุปนิษัท เช่น พรหทารณยกะ อุปนิษัท (1.4.10) และ ฉานทกยะ อุปนิษัท (6.8.7) (Bṛhadāraṇyaka Upanishad (1.4.10) and Chāndogya Upanishad (6.8.7) ที่กล่าวว่าอัตตาเป็นอมตะ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพรหมัน ซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นรากฐานของความเชื่อเรื่องสังสารวัฏและโมกษะ ใน พรหทารณยกะ อุปนิษัท (Bṛhadāraṇyaka Upanishad) 1.4.10 ได้กล่าวว่า "อาตมัน (อัตตา) นี้คือพรหมัน อันเป็นอมตะ ไม่มีความแตกต่างจากพรหมัน" (Olivelle, 1996, p. 15) ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวคิดที่ว่าอัตตามีสิ่งแยกขาดจากสังขารสูงสุด แต่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพรหมัน ซึ่งเป็นภาวะสูงสุดของความเป็นจริง ใน ฉานทกยะ อุปนิษัท (Chāndogya Upanishad) 6.8.7 ก็ได้กล่าวถึงแนวคิด "ตัต ตว อสิ" (Tat Tvam Asi) ซึ่งแปลว่า "นั่นคือเจ้า" (Radhakrishnan, 1953, 272) โดยแนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าจิตวิญญาณของแต่ละบุคคล (อัตตา) เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสัจภาวะสูงสุด (พรหมัน) ซึ่งหมายถึงการตระหนักรู้ในสัจธรรมที่นำไปสู่โมกษะ (Mokṣa) หรือการหลุดพ้นจากสังสารวัฏ (Saṃsāra) อัตตาในปรัชญาอุปนิษัทจึงเป็นสิ่งอมตะ (Eternal) และมีใช้เพียงตัวตนทางกายภาพเท่านั้น แต่เป็นแก่นแท้ของสรรพสิ่งและการตระหนักรู้อัตตาแท้จริง (Self-realization) นั้นเป็นเป้าหมายสำคัญของการบรรลุโมกษะ ความเชื่อนี้ส่งอิทธิพลต่อแนวคิดเรื่องกรรมและการเวียนว่ายตายเกิดในศาสนาฮินดูและอินเดียโบราณโดยรวม

2. พุทธศาสนากับแนวคิดอนัตตา แนวคิดเรื่อง อนัตตา (Anattā) เป็นหลักคำสอนสำคัญในพุทธศาสนา ซึ่งแตกต่างจากปรัชญาอินเดียโบราณที่เน้นแนวคิดเรื่องอัตตา (Ātman) พระพุทธเจ้าทรงปฏิเสธแนวคิดที่ว่าอัตตาหรือแก่นแท้ของตัวตนที่เที่ยงแท้ถาวร โดยทรงชี้ให้เห็นว่าขันธ์ห้า (Pañcakkhandhā) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของชีวิตมนุษย์ ได้แก่ รูป (Rūpa) เวทนา (Vedanā) สัญญา (Saṅkhā) สังขาร (Saṅkhārā) และวิญญาณ (Viññāṇa) ล้วนเป็นอนัตตา ไม่มีสิ่ง

ใดที่สามารถเรียกได้ว่าเป็น "ตัวตนที่แท้จริง" ใน อนัตตลักษณะสูตร (Anattalakkhaṇa Sutta, SN 22.59) พระพุทธเจ้าตรัสกับภิกษุทั้งหลายว่า "รูปไม่ใช่ตัวตน... หากรูปเป็นตัวตน รูปจะไม่เป็นไปเพื่อความทุกข์... แต่เพราะรูปไม่ใช่ตัวตน จึงเป็นไปเพื่อความทุกข์" (Bodhi, 2000, 901) ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นว่าองค์ประกอบของมนุษย์ไม่ใช่สิ่งที่เราควบคุมได้โดยสมบูรณ์ และเนื่องจากขันธทั้งห้าล้วนแปรเปลี่ยนอยู่เสมอ การยึดมั่นว่าเป็นตัวตนจึงนำไปสู่ทุกข์ หลักอนัตตายังปรากฏชัดใน ธัมมปท (Dhammapada) ข้อ 277-279 ซึ่งระบุว่า "สังขารทั้งหลายไม่เที่ยง เมื่อเห็นดังนี้ ด้วยปัญญา ย่อมหมดกิเลส นี่เป็นทางสู่ความบริสุทธิ์" (Thanissaro, 1997: 85) แสดงให้เห็นว่าการตระหนักรู้ถึงอนัตตา เป็นกุญแจสำคัญในการหลุดพ้นจากทุกข์และบรรลุนิพพาน (Nibbāna) การปฏิเสธแนวคิดอัตตาของพุทธศาสนานี้ เป็นการปฏิวัติทางความคิดในอินเดียโบราณ เนื่องจากแนวคิดเรื่องอัตตาเป็นศูนย์กลางของศาสนาฮินดูและปรัชญาอุปนิษัท อย่างไรก็ตาม พระพุทธเจ้าไม่ได้ปฏิเสธเพียงแนวคิดเรื่องอัตตาเท่านั้น แต่ยังทรงเน้นว่าไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่เป็นแก่นแท้หรือมีตัวตนอันคงที่ นำไปสู่แนวคิดไตรลักษณ์ (Tilakkhaṇa) อันประกอบด้วย อนิจจตา (Anicca - ความไม่เที่ยง) ทุกขตา (Dukkha - ความเป็นทุกข์) และอนัตตา (Anattā - ความไม่มีตัวตน) ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของพุทธปรัชญา

3. ผลกระทบของอนัตตต่อการปฏิบัติ แนวคิด อนัตตา มีผลต่อแนวทางจริยธรรมและสมาธิ เพราะช่วยลดความยึดมั่น ถือมั่น และนำไปสู่ นิพพาน อรรถกถา วิสุทธิมรรค อธิบายว่า วิปัสสนากรรมฐานช่วยให้เข้าใจอนัตตาโดยตรง แนวคิด อนัตตา (Anattā) ไม่เพียงแต่เป็นหลักปรัชญาสำคัญของพุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังส่งผลโดยตรงต่อการปฏิบัติธรรม ทั้งในด้านจริยธรรม (Sīla) สมาธิ (Samādhi) และปัญญา (Paññā) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของไตรสิกขา (Ti-sikkhā) ที่นำไปสู่การบรรลุนิพพาน (Nibbāna) 1) ผลต่อจริยธรรม (Sīla) หลักอนัตตาช่วยลดความยึดมั่นถือมั่นในตัวตน (Atta-ditṭhi) ซึ่งเป็นรากเหง้าของกิเลส เช่น โลภะ (Lobha) โทสะ (Dosa) และโมหะ (Moha) เมื่อบุคคลเข้าใจว่าไม่มี "ตัวตนที่แท้จริง" ก็จะลดความเห็นแก่ตัว ลดการยึดติดในอัตตาของตนเองและผู้อื่น ซึ่งช่วยส่งเสริมความเมตตา (Mettā) และการปฏิบัติศีลให้บริสุทธิ์ 2) ผลต่อสมาธิ (Samādhi) ในการปฏิบัติสมาธิ แนวคิดอนัตตาช่วยให้จิตเป็นกลางและไม่ยึดติดกับอารมณ์หรือประสบการณ์ทางจิตวิญญาณ พระพุทธเจ้าตรัสใน อนัตตลักษณะสูตร (Anattalakkhaṇa Sutta, SN 22.59) ว่า "ขันธทั้งห้าล้วนเป็นอนัตตา" ซึ่งหมายความว่า แม้แต่ประสบการณ์ภายในที่เกิดขึ้นระหว่างสมาธิก็ไม่ควรถูกยึดมั่นว่าเป็นของตนเอง (Bodhi, 2000: 901) การมีทัศนคติแบบนี้ช่วยให้ผู้ปฏิบัติหลุดพ้นจากความยึดมั่นในสมาธิ และเข้าสู่สมาธิที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น 3) ผลต่อปัญญา (Paññā) และวิปัสสนา (Vipassanā) การเจริญวิปัสสนากรรมฐาน (Vipassanā Bhāvanā) เป็นแนวทางหลักที่ช่วยให้เข้าใจอนัตตาโดยตรง วิสุทธิมรรค (Visuddhimagga) อรรถกถาอธิบายว่า "เมื่อพิจารณาขันธห้าโดยแยกคาย่อมเห็นความไม่เที่ยง เป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา" (Buddhaghosa, 2010: 512) การเห็นขันธทั้งห้าเป็นอนัตตาจะช่วยลดอัตตาทิฏฐิ (Atta-ditṭhi) และนำไปสู่ความหลุดพ้นจากทุกข์ 4) ผลต่อการบรรลุนิพพาน (Nibbāna) การตระหนักรู้ในอนัตตาทำให้ผู้ปฏิบัติไม่ยึดติดในตนเองหรือสิ่งใดในโลก เมื่อหมดสิ้นต้นเหตุและอวิชชา บุคคลก็จะ

สามารถหลุดพ้นจากสังสารวัฏและบรรลุนิพพานได้ ดังที่ปรากฏใน ธัมมปท (Dhammapada) ข้อ 279 ว่า "เมื่อเห็นอนัตตาด้วยปัญญา ย่อมละกิเลสได้ นี่คือทางสู่ความบริสุทธิ์" (Thanissaro, 1997: 85) แนวคิดอนัตตามีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติธรรมในทุกมิติ ตั้งแต่จริยธรรม สมาธิ ไปจนถึงปัญญา การเข้าใจและตระหนักรู้อนัตตาทำให้เกิดปัญญาที่ช่วยให้พ้นจากทุกข์และนำไปสู่ความหลุดพ้น ดังนั้น การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานจึงเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติสัมผัสแนวคิดว่าอนัตตาได้โดยตรง คำสอนเรื่อง อนัตตา เป็นหลักการที่แตกต่างจากปรัชญาอินเดียแบบดั้งเดิม พระไตรปิฎกระบุชัดเจนว่าพระพุทธเจ้าไม่ยอมรับการมีอยู่ของอนัตตา และชี้ให้เห็นถึงไตรลักษณ์เป็นหนทางแห่งการพ้นทุกข์

ระบบวรรณะและการปฏิเสธความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดูสนับสนุนระบบวรรณะ ซึ่งกำหนดบทบาททางสังคมตามชาติกำเนิด โดยเฉพาะพราหมณ์ในฐานะผู้ทำพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ และศูทรซึ่งอยู่ในชนชั้นต่ำสุด (Smith, 2009) ในทางตรงกันข้ามพระพุทธศาสนาปฏิเสธความเชื่อที่ว่าชาติกำเนิดเป็นตัวกำหนดความบริสุทธิ์หรือความสามารถทางจิตวิญญาณ พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า "บุคคลไม่ได้เป็นพราหมณ์ด้วยกำเนิด แต่เป็นพราหมณ์ด้วยการกระทำ" (Wynne, 2010) ทำให้ศาสนาพุทธเป็นทางเลือกที่เปิดกว้างแก่ทุกคนชั้น และได้รับการยอมรับจากกลุ่มชนชั้นต่ำและพ่อค้าผู้ต้องการระบบศาสนาที่เสมอภาคมากขึ้น ระบบวรรณะและการปฏิเสธความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพุทธศาสนา มีดังนี้

1. ระบบวรรณะในสังคมอินเดียโบราณ ระบบวรรณะ (Varna System) เป็นโครงสร้างทางสังคมที่สำคัญในอินเดียโบราณ ซึ่งแบ่งชนชั้นออกเป็นสี่วรรณะหลัก ได้แก่

- 1) พราหมณ์ (Brāhmaṇa) – นักบวชและปัญญาชน
- 2) กษัตริย์ (Kṣatriya) – นักรบและผู้ปกครอง
- 3) แพศย์ (Vaiśya) – พ่อค้าและเกษตรกร
- 4) ศูทร (Śūdra) – ผู้ใช้แรงงาน

โครงสร้างนี้มีลักษณะปิด โดยกำหนดสถานะทางสังคมจากกำเนิดและจำกัดโอกาสในการเปลี่ยนแปลงสถานะของบุคคล นอกจากนี้ ยังมีชนชั้นที่ต่ำกว่าวรรณะทั้งสี่ คือ "จัณฑาล" (Caṇḍāla) หรือ "อติศูทร" (Atiśūdra) ซึ่งถูกมองว่าเป็นผู้ต่ำต้อยและมักถูกกีดกันออกจากสังคม

2. พุทธศาสนากับการปฏิเสธระบบวรรณะ พระพุทธเจ้าทรงปฏิเสธแนวคิดเรื่องระบบวรรณะและความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างชัดเจน โดยเน้นว่า ความประเสริฐของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับชาติกำเนิด แต่ขึ้นอยู่กับกรกระทำและศีลธรรมของตนเอง ใน อัคคัณฺฐสูตร (Aggaṅkha Sutta, DN 27) พระองค์ตรัสว่า "บุคคลไม่ได้เป็นพราหมณ์เพราะชาติกำเนิด แต่เป็นพราหมณ์เพราะการประพฤติชอบธรรม" (Walshe, 1995: 409) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพุทธศาสนาถือว่าคุณค่าของมนุษย์ขึ้นอยู่กับศีลธรรม ไม่ใช่ชาติกำเนิด นอกจากนี้ ใน วัสสสูตร (Vasala

Sutta, SN 1.7) พระองค์ตรัสว่า "บุคคลไม่ได้เป็นคนจันฑาลเพราะกำเนิด แต่เป็นเพราะการกระทำที่ชั่วร้าย" (Bodhi, 2000: 103) ซึ่งเป็นการปฏิเสธความเชื่อที่ว่าสถานะทางสังคมของบุคคลถูกกำหนดโดยกำเนิดโดยสิ้นเชิง

3. การเปิดโอกาสทางสังคมและศาสนา พระพุทธศาสนายังเปิดโอกาสให้บุคคลทุกชนชั้นสามารถบวชและเข้าถึงความรู้ทางธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน ในพุทธกาล มีหลายกรณีที่พระพุทธเจ้าทรงบวชให้กับผู้ที่มาจากชนชั้นต่ำ เช่น พระอุปาลีเถระ (Upāli Thera) ซึ่งเคยเป็นช่างตัดผมในวรรณะศูทร แต่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพระวินัย พระสุภทัตถาจันฑาล (Subhadda Caṇḍāla) ผู้ที่ได้รับโอกาสฟังธรรมและปฏิบัติจนบรรลุธรรม พุทธศาสนาจึงมีบทบาทสำคัญในการลดทอนความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมแนวคิดเรื่องความเสมอภาคโดยเน้นศีลธรรมและปัญญาเป็นเกณฑ์ในการประเมินค่าของบุคคล

4. ผลกระทบต่อสังคมอินเดียและแนวคิดทางจริยธรรม แม้ว่าระบอบวรรณะยังคงมีอิทธิพลในอินเดีย แต่แนวคิดของพุทธศาสนาได้มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของสังคมเกี่ยวกับความเสมอภาค โดยเฉพาะในยุคของพระเจ้าอโศกมหาราช (Aśoka the Great) ซึ่งได้นำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการปกครอง และสนับสนุนแนวคิดเรื่องการปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ หลักการของพุทธศาสนายังเป็นแรงบันดาลใจให้กับขบวนการต่อต้านวรรณะในยุคสมัยใหม่ เช่น ขบวนการพุทธศาสนาของ ดร. บี. อาร์. อัมเบดการ์ (B.R. Ambedkar) ซึ่งนำพาชาวอินเดียวรรณะต่ำเปลี่ยนมานับถือพุทธศาสนาเพื่อลดการเลือกปฏิบัติทางสังคม พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ปฏิเสธแนวคิดเรื่องระบอบวรรณะและเน้นความเสมอภาคของมนุษย์โดยอิงศีลธรรมและปัญญาเป็นหลัก คำสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องนี้ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อพุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมของอินเดียในอดีตและปัจจุบัน

แนวทางปฏิบัติทางศาสนา: พิธีกรรมบูชาญกับการปฏิบัติภาวนา

ในยุคก่อนพุทธกาล ศาสนาพราหมณ์เน้นพิธีกรรมบูชาญ (Yajna) เพื่อบูชาเทพเจ้าและแสวงหาพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (Bronkhorst, 2007) การปฏิบัติดังกล่าวต้องอาศัยพราหมณ์เป็นสื่อกลางและเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายสูง ในขณะที่พระพุทธศาสนามุ่งเน้นการปฏิบัติภาวนา ศีล สมาธิ และปัญญา เพื่อบรรลุการหลุดพ้นจากทุกข์ด้วยตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาพิธีกรรมซับซ้อน (Gethin, 1998) การเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้พระพุทธศาสนาเป็นที่นิยมในหมู่ผู้แสวงหาความหมายทางจิตวิญญาณที่เรียบง่ายและเป็นอิสระจากระบบนักบวชของพราหมณ์ แนวทางปฏิบัติทางศาสนา: พิธีกรรมบูชาญกับการปฏิบัติภาวนา

1. พิธีกรรมบูชาญในศาสนาพราหมณ์ ก่อนพุทธกาล ศาสนาพราหมณ์หรือฮินดูยุคเวทเน้นการประกอบบูชาญ (Yajña) หรือพิธีบูชาญ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติทางศาสนา การบูชาญมีวัตถุประสงค์เพื่อบูชาเทพเจ้า เช่น พระอินทร์ (Indra), พระอัคนี (Agni) และพระวรุณ (Varuna) รวมถึงเพื่อขอพรให้ได้รับความมั่งคั่ง อำนาจ และความสุขในชีวิตนี้และชีวิตหน้า (Bronkhorst, 2007) พิธีกรรมบูชาญต้องอาศัยพราหมณ์เป็นผู้

ประกอบพิธี เนื่องจากเชื่อกันว่าพราหมณ์เป็นชนชั้นเดียวที่มีสิทธิ์ทำพิธีกรรมเหล่านี้อย่างถูกต้องตามคัมภีร์พระเวท (Vedas) โดยกระบวนการบูชายัญมักเกี่ยวข้องกับการถวายสัตว์ เครื่องสังเวท และการสวดมนต์ด้วยมนตราโบราณ เช่น ฤคเวท (R̥gveda) และ ยชุรเวท (Yajurveda) (Flood, 1996) พิธีกรรมเหล่านี้มีต้นทุนสูงและจำกัดเฉพาะชนชั้นสูง ซึ่งนำไปสู่ความไม่พอใจของชนชั้นล่างที่ไม่สามารถเข้าถึงศาสนาได้อย่างเท่าเทียม

2. การปฏิเสศพิธีกรรมบูชายัญและแนวทางของพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าได้วิพากษ์วิจารณ์พิธีกรรมบูชายัญของพราหมณ์ โดยทรงชี้ให้เห็นว่า "ความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับการบูชายัญ แต่ขึ้นอยู่กับการทำของบุคคล" (Gombrich, 2009) ใน ฎุทนต์สูตร (Kūṭadanta Sutta, DN 5) พระองค์ตรัสว่า "พิธีบูชายัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการละเว้นจากความชั่วและการปฏิบัติเมตตา" (Walshe, 1995: 135) พระพุทธศาสนาเสนอแนวทางปฏิบัติที่เรียบง่ายและเข้าถึงได้โดยทุกคน ซึ่งเน้นการปฏิบัติภาวนา ศีล สมาธิ และปัญญา ดังปรากฏใน ไตรสิกขา (Ti-sikkhā) ศีล (Sīla) – การรักษาศีล 5 หรือ 8 เพื่อสร้างความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม สมาธิ (Samādhi) – การฝึกสมาธิภาวนา เช่น อานาปานสติ (Ānāpānasati) เพื่อให้จิตสงบ และ ปัญญา (Paññā) – การเจริญวิปัสสนา (Vipassanā) เพื่อให้เกิดปัญญาที่แจ้งในไตรลักษณ์ หลักการนี้แสดงให้เห็นว่าพุทธศาสนาเน้น การพึ่งพาตนเอง และการปฏิบัติโดยตรง เพื่อบรรลุนิพพานจากทุกข์ โดยไม่ต้องพึ่งพานักบวชหรือพิธีกรรมที่ซับซ้อน

3. ผลกระทบต่อสังคมและความนิยมของพระพุทธศาสนา การที่พระพุทธศาสนาเสนอแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ขึ้นกับระบบวรรณะ ทำให้ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในหมู่ชนชั้นล่างและผู้ที่ต้องการแสวงหาความหมายทางจิตวิญญาณที่ไม่ขึ้นกับพิธีกรรม การปฏิเสศการบูชายัญช่วยลดบทบาทของพราหมณ์ในสังคม และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางศาสนาในยุคอินเดียบราณ นอกจากนี้ การเน้นการปฏิบัติภาวนายังช่วยพัฒนากระบวนการทางจิตที่นำไปสู่ความสงบและปัญญา ซึ่งแตกต่างจากศาสนาพราหมณ์ที่เน้นพิธีกรรมภายนอก แนวคิดนี้ยังส่งผลต่อพุทธศาสนาเถรวาทและมหายานในเวลาต่อมา โดยกลายเป็นพื้นฐานของแนวทางการปฏิบัติกรรมฐานในพุทธศาสนา การเปรียบเทียบระหว่างพิธีกรรมบูชายัญของศาสนาพราหมณ์กับการปฏิบัติภาวนาในพระพุทธศาสนาแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางศาสนาและสังคมที่สำคัญ พระพุทธศาสนาได้เสนอแนวทางที่เน้นความเรียบง่าย การพึ่งพาตนเอง และการปฏิบัติโดยตรง ซึ่งนำไปสู่การลดบทบาทของพิธีกรรมที่ซับซ้อนและทำให้แนวทางนี้ได้รับความนิยมมากขึ้น

สรุป

จากการศึกษาวิเคราะห์โลกทัศน์ของศาสนาก่อนและในยุคพุทธกาล สามารถสรุปได้ว่า ศาสนาในอินเดียบราณมีพัฒนาการที่ซับซ้อนและได้รับอิทธิพลจากความเชื่อดั้งเดิม ระบบสังคม และแนวคิดทางปรัชญา ศาสนาก่อนพุทธกาล เช่น ศาสนาพราหมณ์-ฮินดูและลัทธิอาชีวกะ มุ่งเน้นแนวคิดเรื่องวรรณะ การบูชายัญ และความเชื่อในอาตมันหรือจิตวิญญาณที่ถาวร ในขณะที่พระพุทธศาสนาเสนอแนวคิดที่แตกต่างโดยเน้นอนัตตา ไตรลักษณ์

และแนวทางแห่งการดับทุกข์ผ่านมรรคมีองค์แปด การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลต่อโครงสร้างสังคม ความเชื่อ และแนวทางปฏิบัติของผู้คนในยุคนั้นอย่างมีนัยสำคัญ แนวคิดทางศาสนาในอินเดียโบราณได้รับอิทธิพลอย่างมากจากศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งเน้นแนวคิดเรื่องอาตมัน ะบบวรรณะ และพิธีกรรมบูชายัญ อย่างไรก็ตาม พระพุทธศาสนาได้นำเสนอแนวคิดที่แตกต่างออกไป เช่น อนัตตา การปฏิเสธระบบวรรณะ และการปฏิบัติภาวนาเพื่อการหลุดพ้น ซึ่งท้าทายแนวคิดเดิมและมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและจิตวิญญาณในอินเดียยุคนั้น

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู – ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับพัฒนาการของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูกับพุทธศาสนาในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อวิวัฒนาการทางความคิดของทั้งสองศาสนา

2. การวิเคราะห์แนวคิดของนักบวชนอกระบบอย่างละเอียด – การศึกษาระบบความคิดของนักบวชนอกศาสนาหลัก เช่น ลัทธิดาชีวกะ นิกายเซน และสำนักปรัชญาอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลในยุคนั้น จะช่วยให้เห็นภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงทางศาสนาและปรัชญาในอินเดียโบราณ

3. การศึกษาผลกระทบทางสังคมจากแนวคิดพุทธศาสนา – ควรมีการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของพุทธศาสนาในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคม โดยเฉพาะเรื่องระบบวรรณะ การเมือง และเศรษฐกิจ เพื่อให้เห็นถึงอิทธิพลของพุทธศาสนาต่อการพัฒนาสังคมอินเดียโบราณ

4. การนำแนวคิดพุทธศาสนามาปรับใช้ในปัจจุบัน – ศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพุทธศาสนา เช่น ไตรลักษณ์ และมรรคมีองค์แปด ในการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตในปัจจุบัน

องค์ความรู้จากการศึกษา

การศึกษานี้ได้สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของแนวคิดทางศาสนาในอินเดียโบราณ โดยเฉพาะการเปรียบเทียบโลกทัศน์ของศาสนา ก่อนและในยุคพุทธกาล โดยมีประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างแนวคิดทางศาสนามาก่อนพุทธกาล ความเชื่อดั้งเดิมของศาสนาพราหมณ์-ฮินดูมีรากฐานจากคัมภีร์พระเวท โดยเน้นแนวคิดเกี่ยวกับพรหมัน อาตมัน และระบบวรรณะ ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของสังคมอินเดียโบราณ

2. ศาสนานอกระบบ นักบวชนอกระบบ เช่น อาชีวกะ และนิครนถ์ มีแนวคิดทางปรัชญาและศาสนาที่แตกต่างจากศาสนาพราหมณ์ โดยมีความเห็นเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม การบำเพ็ญตบะ และแนวคิดเรื่องอิสรภาพจากทุกข์ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

3. พุทธศาสนาในฐานะปฏิรูปศาสนา พระพุทธเจ้าทรงนำเสนอคำสอนที่แตกต่างจากศาสนาพราหมณ์-ฮินดู โดยมุ่งเน้นไปที่การพ้นทุกข์ผ่านการเข้าใจไตรลักษณ์ ปฏิเสธรอบบวรณะ และเสนอแนวทางแห่งความหลุดพ้นที่ไม่ต้องพึ่งพาพิธีกรรมและการบูชา

4. ผลกระทบของพุทธศาสนาต่อสังคมอินเดีย พุทธศาสนาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิดทางศาสนา และมีบทบาทสำคัญในการลดอิทธิพลของระบบวรรณะ ส่งเสริมความเสมอภาค และส่งผลต่อแนวคิดทางจริยธรรมและสังคมในยุคต่อมา องค์ความรู้เหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงวิชาการเพื่อการศึกษาศาสนาเปรียบเทียบ และสามารถช่วยให้เข้าใจถึงบทบาทของพุทธศาสนาในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอินเดียในอดีตและปัจจุบัน

References

- Bodhi, B. (2000). *The connected discourses of the Buddha: A translation of the Saṃyutta Nikāya*. Wisdom Publications.
- Bronkhorst, J. (2007). *Greater Magadha: Studies in the culture of early India*. Brill.
- Buddhaghosa. (2010). *The path of purification (Visuddhimagga)*. (B. Ñāṇamoli, Trans.). Buddhist Publication Society.
- Conze, E. (1967). *Buddhist thought in India*. University of Michigan Press.
- Flood, G. (1996). *An introduction to Hinduism*. Cambridge University Press.
- Gethin, R. (1998). *The foundations of Buddhism*. Oxford University Press.
- Gombrich, R. (2009). *What the Buddha thought*. Equinox.
- Ñāṇamoli, B. (1991). *The path of purification (Visuddhimagga)*. Buddhist Publication Society.
- Olivelle, P. (1996). *Upaniṣads*. Oxford University Press.
- Olivelle, P. (1998). *The early Upanishads: Annotated text and translation*. Oxford University Press.
- Radhakrishnan, S. (1953). *The principal Upaniṣads*. Harper & Brothers.
- Smith, H. (2009). *The world's religions*. HarperOne.
- Thanissaro, B. (1997). *The Dhammapada: A translation*. Access to Insight.
- Walshe, M. (1995). *The long discourses of the Buddha: A translation of the Dīgha Nikāya*. Wisdom Publications.
- Wynne, A. (2010). *The origin of Buddhist meditation*. Routledge.

INTERNATIONAL
STANDARD
SERIAL
NUMBER
THAILAND

NOBLE
EDUCATION
PUBLISHER

PKP

PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS

OPEN
JOURNAL
SYSTEMS

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

Bhikkhuni and Social Role in Sri Lanka

Author & Corresponding Author*

1. Nongluk Phanthanaphruet*

Affiliation:

1. Acharaya Nagarjuna University, Department of Social Science, India.

Email: nonglukphanthana@gmail.com

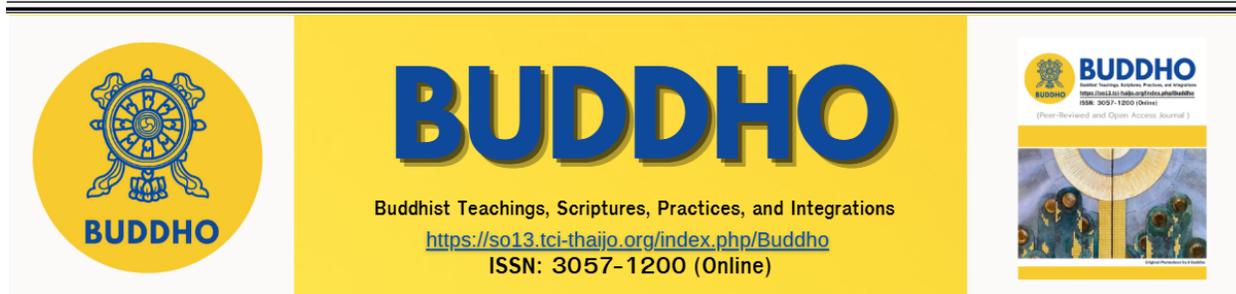
Article history:

Received: 02/11/2023, Revised: 11/12/2023,

Accepted: 25/12/2023, Available online: 01/01/2024

How to Cite:

Phanthanaphruet, N. (2024). Bhikkhuni and Social Role in Sri Lanka. *Buddho Journal*, 3(1), 31-39.

Academic Review Articles

Bhikkhuni and Social Role in Sri Lanka Nongluk Phanthanaphruet*

Abstract

The Bhikkhuni Sangha, or the Buddhist order of fully ordained female monastics, has played a significant social and religious role in Sri Lanka since its establishment in the third century BCE by Sanghamitta Theri. Despite a historical decline and subsequent revival, the contributions of Bhikkhunis to Sri Lankan society remain substantial in religious, educational, and social welfare domains. This paper examines the historical development of the Bhikkhuni order in Sri Lanka, its social roles, and contemporary challenges. It also explores the impact of Bhikkhuni-led initiatives on education, healthcare, and women's empowerment in Sri Lankan society. The research utilizes historical analysis and contemporary studies to highlight the evolving role of Bhikkhunis in the sociocultural landscape. The findings indicate that while Bhikkhunis continue to be instrumental in social and religious activities, challenges related to institutional recognition and societal acceptance persist. Addressing these issues is crucial for the full integration and empowerment of Bhikkhunis in modern Sri Lankan Buddhism.

Keywords: Bhikkhuni, Sri Lanka, Buddhist monasticism, social role, gender, religious leadership

Introduction

The Bhikkhuni Sangha, the community of fully ordained Buddhist nuns, has been an integral part of Theravāda Buddhism in Sri Lanka since its establishment by Sanghamitta Theri during the reign of King Devanampiya Tissa in the third century BCE (Anālayo, 2016). As one of the earliest monastic institutions for women, the Bhikkhuni Sangha played a crucial role in religious education, moral guidance, and social welfare. However, due to historical and political factors, the order faced extinction around the 11th century CE, leading to a long-standing debate over the legitimacy of its revival in the modern era (Wijayaratna, 1990). In recent decades, efforts to re-establish the Bhikkhuni Sangha in Sri Lanka have gained momentum, with increasing numbers of women seeking full ordination and active engagement in social service (Tsomo, 2002).

Bhikkhunis have contributed significantly to various societal dimensions, including education, healthcare, and gender empowerment. Nevertheless, their status remains contested within some Buddhist institutions, raising questions about religious authority, gender roles, and social acceptance (Gombrich & Obeyesekere, 1988). This paper aims to explore the social role of Bhikkhunis in Sri Lanka by analyzing their historical contributions, contemporary influence, and the challenges they face in gaining full institutional recognition. The study employs a multidisciplinary approach, drawing on historical texts, ethnographic studies, and contemporary academic discourse to provide a comprehensive understanding of the Bhikkhuni order's evolving role in Sri Lankan society. By addressing the opportunities and obstacles faced by Bhikkhunis, this research contributes to broader discussions on gender and religious leadership within Theravāda Buddhism.

Historical Development and Revival of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka

The Bhikkhuni Order in Sri Lanka traces its roots to the introduction of Buddhism by Emperor Ashoka's daughter, Sanghamitta Theri, in the 3rd century BCE. The Theravāda Bhikkhuni lineage flourished for centuries but eventually declined due to socio-political and religious factors. The revival movement in the late 20th century, spearheaded by Sri Lankan monastic and lay communities, led to the re-establishment of the Bhikkhuni Order, despite doctrinal debates regarding its legitimacy in Theravāda Buddhism (Anālayo, 2016).

The Bhikkhuni Order, the female monastic community in Buddhism, has played a significant role in the spiritual and social history of Sri Lanka. The order, initially established during the time of the Buddha, flourished in Sri Lanka until its decline in the medieval period. In recent decades, there has been a significant movement to revive the Bhikkhuni Order, bringing both opportunities and challenges. This essay examines the historical evolution, decline, and contemporary revival of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka, supported by scholarly sources.

1. **Origins and Early Development of the Bhikkhuni Order** The Bhikkhuni Order was established by the Buddha in the 6th century BCE when Mahapajapati Gotami, the Buddha's aunt and foster mother, requested ordination (Anālayo, 2016). Initially hesitant, the Buddha granted permission with the imposition of the *garudhammas*, eight strict rules that governed the conduct of Bhikkhunis in relation to monks (Gombrich, 2006). The order spread to Sri Lanka during the reign of King Devanampiya Tissa in the 3rd century BCE through the efforts of Sanghamitta Theri, daughter of Emperor Ashoka (Wijayaratna, 1990). This marked the formal establishment of the Sri Lankan Bhikkhuni lineage, which thrived for centuries.

2. **Decline of the Bhikkhuni Order** Despite its early success, the Bhikkhuni Order in Sri Lanka suffered setbacks due to political turmoil and foreign invasions. By the 11th century CE, the order had declined, primarily due to the Chola invasions and subsequent disruptions in the monastic lineage (Holt, 1991). Since traditional Theravāda ordination required an existing quorum of Bhikkhunis to ordain new members, the disappearance of the order in Sri Lanka led to the belief that full Bhikkhuni ordination had become impossible within Theravāda Buddhism (Anālayo, 2013).

3. Revival Efforts in the 20th and 21st Centuries The modern revival of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka has been a topic of extensive debate among Buddhist scholars and monastic communities. In the late 20th century, Sri Lankan women interested in ordination sought guidance from Mahayana Buddhist communities in Taiwan and South Korea, where the Bhikkhuni lineage had been preserved (Kawanami, 2007). In 1996, a group of Sri Lankan women received full ordination in Sarnath, India, under the guidance of both Mahayana and Theravāda monks (Anālayo, 2016). This event marked the formal re-establishment of the order in Sri Lanka, though it was met with resistance from conservative Theravāda authorities.

4. Challenges and Contemporary Recognition The reintroduction of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka has faced opposition from segments of the Sangha who argue that the unbroken Theravāda lineage was lost and cannot be revived through Mahayana ordination (Gombrich, 2006). However, proponents argue that the essence of the Vinaya allows for the restoration of the order through valid ordination methods (Anālayo, 2013). Today, many Bhikkhunis are actively engaged in social work, education, and meditation training, contributing significantly to Sri Lankan society (Kawanami, 2007). Government and monastic institutions have shown increased acceptance, with some officially recognizing Bhikkhuni ordination. The re-establishment of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka presents a significant moment in Buddhist history. It challenges the traditional Theravāda monastic structure and initiates discussions on the Vinaya (monastic code) and its adaptability in the modern era. The revival also reflects a growing recognition of gender equality within Buddhist communities, influenced by international Buddhist organizations and Mahāyāna traditions, which preserved a continuous Bhikkhuni lineage (Kawanami, 2020). The historical trajectory of the Bhikkhuni Order in Sri Lanka illustrates both the resilience and challenges of female monasticism in Theravāda Buddhism. While the medieval decline posed significant obstacles, the modern revival represents a crucial step toward gender equality in Buddhist monasticism. As recognition grows, the Bhikkhuni Order is poised to play a more prominent role in Sri Lanka's religious and social landscape.

The Bhikkhuni's Role in Social Welfare and Community Development

Sri Lankan Bhikkhunis have played a vital role in social welfare by providing education, healthcare, and psychological support, particularly for marginalized communities. Many Bhikkhunis establish meditation centers, schools, and women's shelters, offering both spiritual and material assistance to laypeople (Salgado, 2013). The active engagement of Bhikkhunis in humanitarian efforts aligns with the Buddhist concept of compassionate action (*karuṇā*) and selfless service (*dāna*). The Bhikkhuni Order, or female monastic community in Buddhism, has played a vital role in social welfare and community development throughout history. While their contributions were often overshadowed by those of male monastics, Bhikkhunis have been instrumental in promoting education, healthcare, and social services, particularly in contemporary Buddhist societies. This essay explores the historical and modern roles of Bhikkhunis in social welfare and community development, highlighting their contributions and challenges within Buddhist traditions.

1. **Historical Contributions to Social Welfare** From the time of the Buddha, Bhikkhunis have been engaged in various forms of community service. The earliest Bhikkhunis, including Mahapajapati Gotami, the first woman to be ordained, were actively involved in caring for the sick and providing moral guidance to lay communities (Anālayo, 2016). Throughout Buddhist history, Bhikkhunis established monasteries that served as centers of learning, healthcare, and refuge for marginalized groups, including women and children (Kawanami, 2007).

2. **Modern Engagement in Social Welfare** In contemporary Buddhist societies, Bhikkhunis continue to play a significant role in social welfare by establishing schools, healthcare centers, and meditation retreats. In Sri Lanka, for example, Bhikkhunis provide vocational training and counseling services for women and children affected by poverty and domestic violence (De Silva, 2017). Similarly, in Thailand, Bhikkhunis work alongside non-governmental organizations to combat human trafficking and promote gender equality (Tisdale, 2018).

3. **Education and Community Development** Education has been a cornerstone of the Bhikkhuni mission, both historically and in modern times. Bhikkhunis operate Buddhist schools that provide religious and secular education to children from underprivileged backgrounds (Gombrich, 2006). Additionally, they offer literacy programs for adult women, empowering them to participate more actively in their communities (Wijayaratna, 1990). The emphasis on education not only preserves Buddhist teachings but also fosters social mobility and community resilience.

4. **Healthcare and Humanitarian Efforts** Healthcare initiatives led by Bhikkhunis have significantly improved public health in Buddhist societies. Many Bhikkhuni monasteries run free medical clinics that provide treatment and herbal medicine to those in need (Anālayo, 2013). In times of natural disasters, Bhikkhunis have been at the forefront of humanitarian aid, organizing relief efforts and distributing essential supplies (Kawanami, 2007). These activities reinforce Buddhist principles of compassion and service to others.

5. **Challenges and Institutional Barriers** Despite their immense contributions, Bhikkhunis face considerable institutional challenges. The lack of full recognition within Theravāda Buddhism has restricted their access to resources and limited their ability to expand social welfare programs (Tisdale, 2018). Furthermore, traditional gender norms continue to marginalize female monastics, creating obstacles for those seeking leadership roles within Buddhist institutions (Gombrich, 2006). Bhikkhunis contribute significantly to Sri Lankan society by addressing social issues such as domestic violence, substance abuse, and poverty. Their engagement in social activism not only reinforces the ethical dimensions of Buddhism but also challenges gender-based limitations in monastic leadership. Their role extends beyond traditional religious functions, demonstrating how Buddhist monasticism can be an agent of social change (Tanner, 2021). Bhikkhunis have historically been and continue to be pivotal figures in social welfare and community development. Through education, healthcare, and humanitarian efforts, they provide critical services to society while upholding the ethical and spiritual teachings of Buddhism. Despite facing institutional barriers, Bhikkhunis persist in their mission to serve communities and promote social justice, reinforcing the relevance of their role in modern Buddhist societies

Challenges and Controversies Surrounding the Bhikkhuni Order

The Bhikkhuni Order, the female monastic community in Buddhism, has been a subject of debate and controversy throughout history. Although the order was established by the Buddha, its continuity faced significant challenges due to sociocultural, institutional, and doctrinal factors. In modern times, efforts to revive the Bhikkhuni Order have sparked intense discussions regarding legitimacy, gender equality, and traditional Buddhist practices. This essay explores the major challenges and controversies surrounding the Bhikkhuni Order, examining historical, doctrinal, and contemporary perspectives. Despite its revival, the Bhikkhuni Order in Sri Lanka faces resistance from certain Theravāda monastic factions, which argue that the ordination process lacks canonical validity due to the absence of a continuous Theravāda Bhikkhuni lineage (Anālayo, 2017). Institutional and legal barriers persist, including limited recognition by Sri Lankan monastic councils and exclusion from certain state-funded religious programs.

1. **Historical Challenges and Decline** The Bhikkhuni Order was formally established in the 6th century BCE when Mahapajapati Gotami, the Buddha's foster mother, sought ordination (Anālayo, 2016). Despite initial resistance, the Buddha permitted women to be ordained under the condition that they adhere to the *garudhammas*, a set of eight additional rules reinforcing male monastic authority (Gombrich, 2006). Over time, the order flourished in various Buddhist regions, particularly in Sri Lanka and China (Wijayaratna, 1990). However, the Bhikkhuni Order suffered a major decline, particularly in Theravāda Buddhist countries, due to wars, political instability, and the inability to sustain an unbroken ordination lineage (Holt, 1991). By the 11th century CE, the Theravāda Bhikkhuni lineage had disappeared from Sri Lanka and Southeast Asia, raising questions about the feasibility of its revival (Anālayo, 2013).

2. **Doctrinal and Institutional Barriers** One of the most significant controversies surrounding the Bhikkhuni Order is the doctrinal argument concerning its legitimacy. Traditional Theravāda Buddhism holds that a valid Bhikkhuni ordination requires the presence of an existing Bhikkhuni Sangha, which was lost centuries ago (Gombrich, 2006). Critics argue that attempts to reinstate the order through Mahayana ordination, as seen in Taiwan and Korea, do not conform to Theravāda Vinaya principles (Anālayo, 2013). Additionally, institutional resistance has hindered Bhikkhuni recognition. Many senior monks and Buddhist councils in Theravāda countries, including Thailand and Myanmar, have opposed full Bhikkhuni ordination, arguing that it violates traditional monastic codes (Kawanami, 2007). This has led to Bhikkhunis facing legal and social discrimination, limiting their access to monastic education and resources (De Silva, 2017).

3. **Modern Efforts and Resistance** Despite these challenges, contemporary movements have sought to restore the Bhikkhuni Order. In 1996, a group of Sri Lankan women received full ordination in India with the support of both Theravāda and Mahayana monks, leading to a gradual resurgence of Bhikkhunis in Sri Lanka (Anālayo, 2016). However, these efforts have faced backlash from conservative Buddhist institutions, some of which refuse to recognize ordained Bhikkhunis (Tisdale, 2018). Bhikkhunis also struggle with societal discrimination. In Thailand, for example, they are not officially recognized by the government, preventing them from receiving state support and monastic privileges (Kawanami, 2007). In Myanmar, women seeking ordination

often have to travel abroad, as local monastic authorities do not permit Bhikkhuni ordinations (De Silva, 2017). The challenges and controversies surrounding the Bhikkhuni Order highlight the complex interplay between tradition, doctrine, and modern aspirations for gender equality in Buddhism. While efforts to revive the order have gained momentum, institutional and doctrinal obstacles remain. As discussions continue, the future of the Bhikkhuni Order will depend on ongoing dialogue between traditional Buddhist institutions and advocates for gender inclusivity.

Conclusion

The role of Bhikkhunis in Sri Lanka extends beyond religious practice to significant contributions in education, healthcare, and community service. Their efforts have provided essential support to marginalized groups and strengthened social cohesion. However, despite their contributions, Bhikkhunis continue to face institutional barriers and societal resistance. Recognizing and supporting the Bhikkhuni Order is essential for the progression of gender equality within Buddhist traditions and the broader Sri Lankan society. Moving forward, further acceptance and integration of Bhikkhunis into the mainstream monastic structure will ensure their continued positive impact on social welfare and community development. The Bhikkhuni order in Sri Lanka embodies resilience, dedication, and a commitment to both religious and social service. While challenges remain, ongoing efforts to strengthen and recognize the Bhikkhuni Sangha highlight the importance of gender inclusivity in Buddhism. As Sri Lanka continues to be a focal point for Bhikkhuni revival, the role of Buddhist nuns in shaping a compassionate and equitable society cannot be overlooked.

Suggestion

1. **Historical Context:** Provide an overview of the establishment of the Bhikkhuni Sangha in Sri Lanka, tracing its origins from the Theravāda tradition and its decline and revival.
2. **Religious Contributions:** Discuss the spiritual and doctrinal roles of Bhikkhunis in Sri Lankan Buddhism, including teaching, meditation, and community guidance.
3. **Social Impact:** Explore how Bhikkhunis contribute to education, social welfare, and gender empowerment in contemporary Sri Lanka.
4. **Challenges and Revival Efforts:** Analyze the obstacles faced by Bhikkhunis, such as social acceptance and institutional recognition, and highlight efforts to revive full ordination.
5. **Comparison with Other Traditions:** Compare the status and roles of Bhikkhunis in Sri Lanka with those in other Buddhist countries like Thailand and Myanmar.

Body of Knowledge

1. **Historical Background** the Bhikkhuni Sangha was first established in Sri Lanka during the 3rd century BCE when Sanghamitta Theri, the daughter of Emperor Ashoka, brought the ordination tradition. This lineage flourished for centuries, contributing to Buddhist scholarship and community service. However, by the 11th century CE, due to political upheavals and foreign invasions, the Bhikkhuni lineage in Sri Lanka was lost. Revival attempts began in the 20th century,

---

with ordination being sought from the East Asian Mahāyāna tradition, leading to a resurgence of Bhikkhunis in Sri Lanka.

2. Religious Contributions Bhikkhunis in Sri Lanka engage in significant religious activities, including Dhamma teaching, meditation training, and guiding laywomen in spiritual practices. They conduct rituals, deliver sermons, and provide ethical leadership within communities. Some monastic institutions specifically train Bhikkhunis in Vinaya (monastic discipline) and Buddhist philosophy, empowering them to take on authoritative religious roles.

3. Social and Educational Contributions Beyond religious practices, Bhikkhunis play a crucial role in education and social welfare. They establish schools, meditation centers, and vocational training programs, particularly targeting underprivileged women and children. Bhikkhuni-led initiatives focus on social issues such as domestic violence, substance abuse, and poverty alleviation, reflecting their broader societal impact. Many contemporary Bhikkhunis advocate for women's rights and social equity, positioning themselves as agents of change within Sri Lankan society.

4. Challenges and Recognition Despite their contributions, Bhikkhunis in Sri Lanka continue to face institutional and societal challenges. The Sri Lankan Buddhist establishment, largely male-dominated, has been reluctant to officially recognize Bhikkhuni ordination under the Theravāda Vinaya. This lack of recognition affects Bhikkhunis' access to resources, legal rights, and public acknowledgment. However, with the growing support from international Buddhist communities and lay devotees, efforts are underway to gain official status and broader acceptance for Bhikkhunis in Sri Lanka.

References

- Anālayo, B. (2013). The revival of the Bhikkhunī order and the decline of the Sāsana. *Journal of Buddhist Ethics*, 20, 110-193.
- Anālayo, B. (2016). The legality of Bhikkhunī ordination. *Hamburg Buddhist Studies*.
- Anālayo, B. (2016). The revival of the Bhikkhuni order and the decline of the Sāsana. *Journal of Buddhist Ethics*, 23, 110-165.
- De Silva, C. (2017). Women in Buddhism: Social welfare and empowerment. *Journal of Buddhist Studies*, 29(2), 67-89.
- Gombrich, R. (2006). *Theravāda Buddhism: A social history from ancient Benares to modern Colombo*. Routledge.
- Gombrich, R., & Obeyesekere, G. (1988). *Buddhism transformed: Religious change in Sri Lanka*. Princeton University Press.
- Holt, J. C. (1991). *Buddhism and Sri Lanka: An outline of religious history*. Motilal Banarsidass.
- Kawanami, H. (2007). The Bhikkhuni ordination debate: Globalization and its consequences. *Buddhist Studies Review*, 24(2), 226-244.
- Tisdale, A. (2018). *Gender and monasticism: The role of Bhikkhunis in contemporary Buddhism*. Oxford Buddhist Studies.
- Tsomo, K. L. (2002). *Buddhist women and social justice: Ideals, challenges, and achievements*. State University of New York Press.
- Wijayaratna, M. (1990). *Buddhist monastic life: According to the texts of the Theravāda tradition*. Cambridge University Press.

NOBLE
EDUCATION
PUBLISHER

PKP

PUBLIC
KNOWLEDGE
PROJECT

OJS

OPEN
JOURNAL
SYSTEMS

Buddho Journal

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (ONLINE)

Buddhism in South Vietnam: Reform and Contribution

Author & Corresponding Author*

1. Nenagh Min Gieng *

Affiliation:

1. Vietnam Buddhist University.

Email: gieng.nenagh@gmail.com

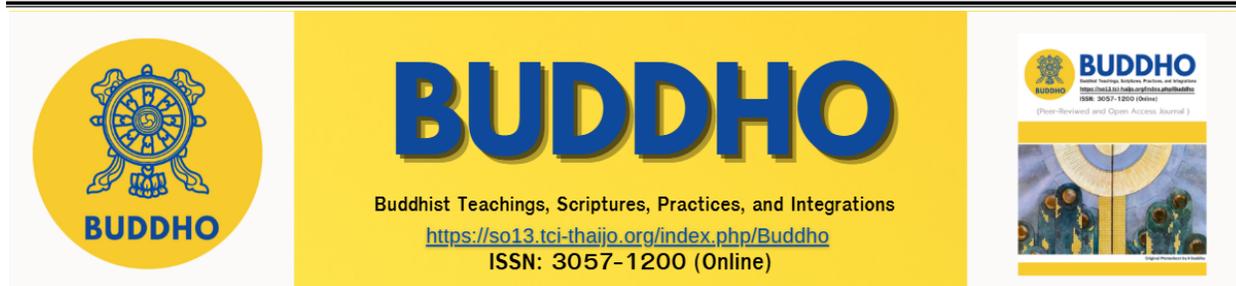
Article history:

Received: 15/10/2023, Revised: 21/11/2023,

Accepted: 08/12/2023, Available online: 01/01/2024

How to Cite:

Gieng, N. M. (2024). Buddhism in South Vietnam: Reform and Contribution. *Buddho Journal*, 3(1), 40-46

Academic Review Articles

Buddhism in South Vietnam: Reform and Contribution **Nenagh Min Gieng ***

Abstract

Buddhism has played a crucial role in the historical, cultural, and social development of South Vietnam, particularly during the 20th century. Amidst periods of political turmoil and colonial rule, Buddhist leaders initiated significant reforms to modernize monastic education, social engagement, and religious practices. These reforms were largely influenced by global Buddhist movements and local socio-political conditions. Additionally, Buddhism contributed to South Vietnamese society through education, social welfare, and resistance movements, particularly during the Vietnam War. This paper explores the key figures, institutions, and ideological shifts that shaped Buddhist reform in South Vietnam and examines its contributions to Vietnamese society. By analyzing historical records and scholarly discussions, this study provides a nuanced understanding of the dynamic relationship between Buddhism and South Vietnam's socio-political landscape.

Keywords: Buddhism, South Vietnam, Religious Reform, Buddhist Contributions, Modern Vietnamese History

Introduction

Buddhism has been deeply intertwined with Vietnamese society for centuries, shaping its religious and cultural identity (Nguyễn, 2019). In South Vietnam, Buddhism underwent significant transformations, particularly in response to colonial rule, political upheavals, and modernization efforts. During the 20th century, Buddhist leaders sought to reform monastic education, integrate Buddhist teachings with social activism, and assert religious identity in the face of external influences (Ngô, 2021). The Buddhist reform movement in South Vietnam was not merely a religious revival but also a socio-political response to French colonialism and the later establishment of the Republic of Vietnam (1955–1975) (McHale, 2004). Many Buddhist leaders advocated for national independence, social justice, and religious freedom, positioning Buddhism

as a key force in shaping the nation's ideological landscape (Zinoman, 2019). This reform movement also played a significant role in the political struggles leading up to the Vietnam War, with Buddhist activists engaging in nonviolent resistance against governmental policies perceived as oppressive (Taylor, 2013). This paper explores the key aspects of Buddhist reform in South Vietnam, focusing on its major figures, institutions, and ideological developments. Furthermore, it examines the broader contributions of Buddhism to South Vietnamese society, particularly in education, social welfare, and political engagement. By drawing upon historical records, religious texts, and academic analyses, this study aims to provide a comprehensive understanding of Buddhism's evolving role in South Vietnam.

Buddhist Reform in South Vietnam

Buddhism has played a central role in the cultural, social, and political development of Vietnam, particularly in the southern region. Throughout the 20th century, South Vietnamese Buddhism underwent significant reforms aimed at modernizing religious practices, strengthening monastic education, and increasing engagement in social and political movements. These reforms were influenced by both internal religious motivations and external socio-political pressures, including French colonialism and the Vietnam War. Furthermore, Buddhism made substantial contributions to South Vietnamese society, particularly in the fields of education, social welfare, and resistance movements (Cleary, 1991). This paper explores the major reforms in South Vietnamese Buddhism and evaluates its broader contributions through critical analysis.

1. **Modernization of Monastic Education** One of the most significant aspects of Buddhist reform in South Vietnam was the modernization of monastic education. Traditionally, Buddhist education in Vietnam followed classical methods that emphasized scriptural study and meditation. However, in the 20th century, Buddhist scholars sought to integrate Western pedagogical methods to create a more structured and systematic educational system. Institutions such as the Institute of Buddhist Studies in Saigon were established to train monks and laypeople in both traditional Buddhist doctrines and modern academic disciplines (Nguyễn, 2019). This reform allowed Buddhism to remain relevant in a rapidly modernizing society while preserving its core teachings.

2. **Engagement in Social and Political Movements** Another critical reform was the increased involvement of Buddhist organizations in social and political affairs. During the mid-20th century, Buddhist leaders in South Vietnam played a crucial role in advocating for social justice, human rights, and national independence. The Unified Buddhist Church of Vietnam (UBCV), founded in 1964, emerged as a leading force in opposing the policies of the South Vietnamese government, particularly under the rule of President Ngô Đình Diệm, a Catholic leader accused of discriminating against Buddhists (McHale, 2004). The self-immolation of Thích Quảng Đức in 1963 became a powerful symbol of Buddhist resistance and brought international attention to the plight of Buddhists in South Vietnam (Zinoman, 2019).

3. **Critical Analysis of Buddhist Reform Analysis 1: Strengths and Limitations of Educational Reform** The modernization of Buddhist education was a crucial step in ensuring that Buddhism remained relevant in contemporary Vietnamese society. By integrating Western academic

disciplines into monastic education, South Vietnamese Buddhism was able to produce a generation of monks and scholars who were both spiritually and intellectually equipped to address societal challenges (Ngô, 2021). However, some critics argue that these reforms diluted traditional Buddhist teachings by placing excessive emphasis on secular subjects. This tension between modernization and traditionalism remains a key issue in Vietnamese Buddhist education today (Taylor, 2013). Analysis 2: The Impact of Political Engagement on Buddhist Identity While Buddhist engagement in political affairs helped bring social justice issues to the forefront, it also led to internal divisions within the Buddhist community. Some Buddhist leaders believed that direct political involvement compromised the spiritual mission of Buddhism, arguing that monks should focus on religious teachings rather than political activism (McHale, 2004). Others, however, maintained that Buddhism had an ethical responsibility to confront injustice and protect the rights of its followers. This debate over the role of Buddhism in politics continues to shape Buddhist activism in Vietnam today (Zinoman, 2019).

Buddhism's Contributions to South Vietnamese Society

Buddhism has been a significant cultural, spiritual, and political force in South Vietnam, shaping various aspects of society. Its influence extends beyond religious teachings, affecting education, social welfare, and national identity. The contributions of Buddhism in South Vietnamese society have been substantial, yet they have also faced challenges and limitations. This critical analysis examines Buddhism's role in education, humanitarian efforts, and sociopolitical activism while assessing both its strengths and shortcomings.

1. Education and Intellectual Development Buddhism played a vital role in advancing education and intellectual development in South Vietnam (Tho, 2016). Buddhist schools and universities provided both religious and secular education to students, helping to bridge the gap between traditional Buddhist scholarship and modern knowledge systems. Additionally, Buddhist intellectuals contributed to the dissemination of Vietnamese culture and philosophy, promoting a distinct national identity amidst foreign influences (Nguyễn, 2019).

2. Social Welfare and Humanitarian Efforts Buddhist organizations were also heavily involved in social welfare programs, providing aid to war victims, orphans, and impoverished communities. Monasteries and Buddhist charities established hospitals, schools, and relief centers, offering essential services to those in need (Thien-An, T. (1992). These humanitarian efforts reinforced Buddhism's role as a moral and ethical guide in South Vietnamese society (Ngô, 2021).

3. Critical Analysis of Buddhism's Contributions to South Vietnamese Society Analysis 1: Educational Contributions Buddhism played a crucial role in the development of educational institutions in South Vietnam. Buddhist schools and universities provided both religious and secular education, fostering intellectual growth and national consciousness. The establishment of the Institute of Buddhist Studies in Saigon is a prime example of efforts to modernize Buddhist education and integrate it with contemporary academic disciplines (Nguyễn, 2019). These institutions produced scholars and leaders who contributed to Vietnamese society's intellectual and cultural development. While Buddhist educational institutions provided valuable knowledge

and promoted ethical values, they faced criticism for limited accessibility and exclusivity. Many of these schools primarily catered to monastic communities, leaving laypeople with fewer educational opportunities (Taylor, 2013). Additionally, the emphasis on Buddhist philosophy sometimes overshadowed scientific and technological education, limiting their contribution to Vietnam's economic modernization.

Analysis 2: Humanitarian and Social Welfare Contributions Buddhist organizations have historically been at the forefront of social welfare efforts in South Vietnam. Monasteries and Buddhist charities established hospitals, orphanages, and relief centers, providing aid to war victims and impoverished communities. These efforts helped alleviate suffering and reinforced Buddhism's role as a moral and ethical guide (Ngô, 2021). Despite their extensive social contributions, Buddhist humanitarian efforts sometimes lacked coordination and faced resource limitations. The reliance on donations and voluntary support meant that these initiatives were often inconsistent and unable to meet the full demands of society (McHale, 2004). Additionally, some critics argue that these welfare efforts were sometimes used to promote Buddhist religious influence rather than purely addressing social needs (Zinoman, 2019).

Analysis 3: Sociopolitical Activism and Resistance Movements Buddhist leaders and organizations played a crucial role in South Vietnam's political landscape, particularly during the Vietnam War. The Unified Buddhist Church of Vietnam (UBCV) emerged as a leading force advocating for social justice and human rights. The self-immolation of Thích Quảng Đức in 1963 became an international symbol of Buddhist resistance against governmental oppression (Zinoman, 2019). This activism contributed to policy changes and increased awareness of religious discrimination. While Buddhist political activism brought international attention to social injustices, it also led to divisions within the Buddhist community. Some monks and scholars believed that political involvement distracted from Buddhism's spiritual mission, arguing that religious institutions should remain apolitical (McHale, 2004). Furthermore, political engagement sometimes resulted in government crackdowns on Buddhist organizations, limiting their effectiveness and autonomy (Ngô, 2021).

Conclusion

Buddhism in South Vietnam underwent profound reforms during the 20th century, particularly in the realms of education and political activism. While these reforms helped modernize Buddhism and increase its social influence, they also sparked debates over the balance between tradition and modernization, as well as the ethical implications of political engagement. Despite these challenges, Buddhism made substantial contributions to South Vietnamese society, particularly in education, social welfare, and human rights advocacy. Understanding these historical reforms and contributions provides valuable insight into the enduring role of Buddhism in Vietnam's cultural and political landscape.

Buddhism's contributions to South Vietnamese society are multifaceted, encompassing education, social welfare, and political activism. While these contributions have been invaluable in shaping Vietnamese culture and society, they have not been without challenges. Issues such as accessibility in education, resource limitations in social welfare, and the controversial role of political engagement highlight the complexities of Buddhism's influence. A balanced approach

---

that integrates Buddhist ethical teachings with modern societal needs can further enhance Buddhism's role in Vietnam's future.

Suggestion

To further develop the understanding of Buddhist reform and contributions in South Vietnam, future research should explore the long-term effects of modernization on contemporary Vietnamese Buddhism. Additionally, comparative studies between South Vietnamese Buddhism and other Buddhist movements in Southeast Asia could provide deeper insights into regional religious transformations. Further examination of the role of lay Buddhist organizations in shaping Vietnamese society would also be beneficial. Policymakers and religious leaders should continue to balance modernization efforts with the preservation of traditional Buddhist teachings to ensure Buddhism remains a vital force in Vietnamese culture and society.

Body of Knowledge

The study of Buddhism in South Vietnam provides valuable insights into the interplay between religion, culture, and politics. The reforms and contributions of Buddhism in this region illustrate the adaptability of religious traditions in response to modern challenges. Scholars continue to analyze the impact of Buddhist modernization efforts on contemporary Vietnamese society, particularly in education and political engagement. Furthermore, the study of South Vietnamese Buddhism offers comparative perspectives on Buddhist movements in other Southeast Asian countries, enhancing the broader understanding of Buddhism's role in socio-political contexts.

References

- Cleary, J. C. (1991). Buddhism and popular religion in medieval Vietnam. *Journal of the American Academy of Religion*, 59(1), 93-118.
- Luc, V. L. C. (2022). Influence and Impact of Indian Buddhism on Vietnamese Buddhist History During the 1st to 14th century AD. *Journal of Dhamma for Life*, 28(3), 1-19.
- McHale, S. (2004). *Print and power: Confucianism, communism, and Buddhism in the making of modern Vietnam*. University of Hawaii Press.
- Ngô, T. H. (2021). *Buddhism and modernity in Vietnam: Reform and renewal in the 20th century*. Routledge.
- Nguyễn, T. T. (2019). *Buddhism in Vietnam: History and transformation*. Cambridge University Press.
- Taylor, P. (2013). *The religious crisis in South Vietnam: Political Buddhism and the struggle for power*. University of California Press.
- Thien-An, T. (1992). *Buddhism & Zen in Vietnam: In Relation to the Development of Buddhism in Asia*. Tuttle Publishing.
- Tho, N. N. (2016). Confucianism and humane education in contemporary Vietnam. *International Communication of Chinese Culture*, 3(4), 645-671.
- Zinoman, P. (2019). *Colonialism and resistance: Religion and revolution in Vietnam*. Harvard University Press.

BUDDHO

Buddhist Teachings, Scriptures, Practices, and Integrations

<https://so13.tci-haijo.org/index.php/Buddho>

ISSN: 3057-1200 (Online)

เจ้าของวารสาร

โครงการวารสารพุทธโฆ กองงานพัฒนาวารสารวิชาการทางพระพุทธศาสนา
288 วัดจินดิติวหาร แขวงทรายกองดิน เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 10510

โทร. +66 646946539

Email: buddhist.inn.man@gmail.com

สำนักพิมพ์ โนเบล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด
99/642 หมู่ที่ 1 ตำบลศิระจรระเข้ห้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 10540
โทร. +66 980502649